Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 2 územního plánu Zavidov na životní prostředí

podle přílohy zákona č.183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu

Část A vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území

dle přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění

září 2019

VYHODNOCENÍ VLIVŮ NÁVRHU ZMĚY Č. 2 ÚZEMNÍHO PLÁNU ZAVIDOV NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

PODLE PŘÍLOHY ZÁKONA č. 183/2006 Sb.,
O ÚZEMNÍM PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍM ŘÁDU

ČÁST A VYHODNOCENÍ VLIVŮ NA UDRŽITELNÝ ROZVOJ ÚZEMÍ
DLE PŘÍLOHY Č. 5 VYHLÁŠKY Č. 500/2006 SB., V PLATNÉM ZNĚNÍ

Zpracovatelé:

MGR. KATEŘINA RÖSCHOVÁ

MGR. DAVID TŘEŠŇÁK

Odpovědný řešitel:

ING. JOSEF CHAROUZEK – hodnocení koncepce

autorizace ke zpracování dokumentace a posudku rozhodnutím MŽP č. j. 1323/218/OPVŽP/99 ze dne 24. 3. 1999, rozhodnutí MŽP o prodloužení autorizace č. j. 58654/ENV/15 ze dne 17. 9. 2015

OBSAH

OBSAH **3**

1. STRUČNÉ SHRNUTÍ OBSAHU A HLAVNÍCH CÍLŮ ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE, VZTAH K JINÝM KONCEPCÍM **4**

2. ZHODNOCENÍ VZTAHU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE K CÍLŮM OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘIJATÝM NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI **6**

3. ÚDAJE O SOUČASNÉM STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ A JEHO PŘEDPOKLÁDANÉM VÝVOJI, POKUD BY NEBYLA UPLATNĚNA ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE **9**

4. CHARAKTERISTIKY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY **31**

5. SOUČASNÉ PROBLÉMY A JEVY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY, ZEJMÉNA S OHLEDEM NA ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ A PTAČÍ OBLASTI **31**

6. ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍCH A PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ NAVRHOVANÝCH VARIANT ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE **32**

7. POROVNÁNÍ ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH KLADNÝCH A ZÁPORNÝCH VLIVŮ PODLE JEDNOTLIVÝCH VARIANT ŘEŠENÍ A JEJICH ZHODNOCENÍ. SROZUMITELNÝ POPIS POUŽITÝCH METOD VYHODNOCENÍ VČETNĚ JEJICH OMEZENÍ **39**

8. POPIS NAVRHOVANÝCH OPATŘENÍ PRO PŘEDCHÁZENÍ, SNÍŽENÍ NEBO KOMPENZACI VŠECH ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH ZÁVAŽNÝCH ZÁPORNÝCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ **40**

9. ZHODNOCENÍ ZPŮSOBU ZAPRACOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH CÍLŮ OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ DO ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE A JEJICH ZOHLEDNĚNÍ PŘI VÝBĚRU VARIANT ŘEŠENÍ **41**

10. NÁVRH UKAZATELŮ PRO SLEDOVÁNÍ VLIVU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ **41**

11. NÁVRH POŽADAVKŮ NA ROZHODOVÁNÍ VE VYMEZENÝCH PLOCHÁCH A KORIDORECH Z HLEDISKA MINIMALIZACE NEGATIVNÍCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ **43**

12. NETECHNICKÉ SHRNUTÍ VÝŠE UVEDENÝCH ÚDAJŮ, ZÁVĚR **43**

1. STRUČNÉ SHRNUTÍ OBSAHU A HLAVNÍCH CÍLŮ ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE, VZTAH K JINÝM KONCEPCÍM

Obec Zavidov má územní plán z roku 2006, jeho poslední změna č. 1 je z roku 2014. Změna č. 2 je zpracovávána na základě Zprávy o uplatňování územního plánu v uplynulém období, schválené zastupitelstvem obce dne 19. 9. 2018, která obsahuje pokyny pro zpracování návrhu změny územního plánu. Změna č. 2 vymezuje 4 zastavitelné plochy (celkem cca 6,15 ha).

Pořizovatelem změny územního plánu je Obecní úřad Zavidov, schvalujícím orgánem je zastupitelstvo obce Zavidov a zpracovatelem je Ing. Lenka Cârová. Návrh změny č. 2 územního plánu pro veřejné jednání byl zpracován v březnu 2019.

Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 2 územního plánu Zavidov na životní prostředí je zpracováno podle přílohy zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Jeho zpracování vyplývá z požadavku uvedeného v souhrnném vyjádření k upravenému návrhu zprávy o uplatňování územního plánu a k návrhu zadání změny územního plánu Zavidov, vydaném dne 4. 8. 2018 Krajským úřadem Středočeského kraje pod č. j.: 111555/2018/KUSK. Důvodem požadavku na zpracování vyhodnocení SEA je vymezení rozvojových ploch, jejichž funkční využití a rozsah by mohly zakládat rámec pro záměry dle přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. Dále dochází k vymezování ploch výroby a skladování do blízkosti stávající a navrhované zástavby pro bydlení, a k vymezením větší samostatné enklávy rodinných domů bez přímé návaznosti na stávající jádro obce.

Zavidov má v současnosti 311 obyvatel a výměru 379 ha (stav k 31. 21. 2018).

Správní území obce Zavidov se nachází ve Středočeském kraji, cca 9 km jihozápadně od Rakovníka. Obec má jedno katastrální území. Z hlediska správního spadá do ORP Rakovník. Sousedí s obcemi Petrovice, Čistá, Václavy, Všesulov, Krakov a Řeřichy.

Obrázek 1: Správní území obce Zavidov v topografické mapě *(ZM50, zdroj: ČÚZK – WMS)*

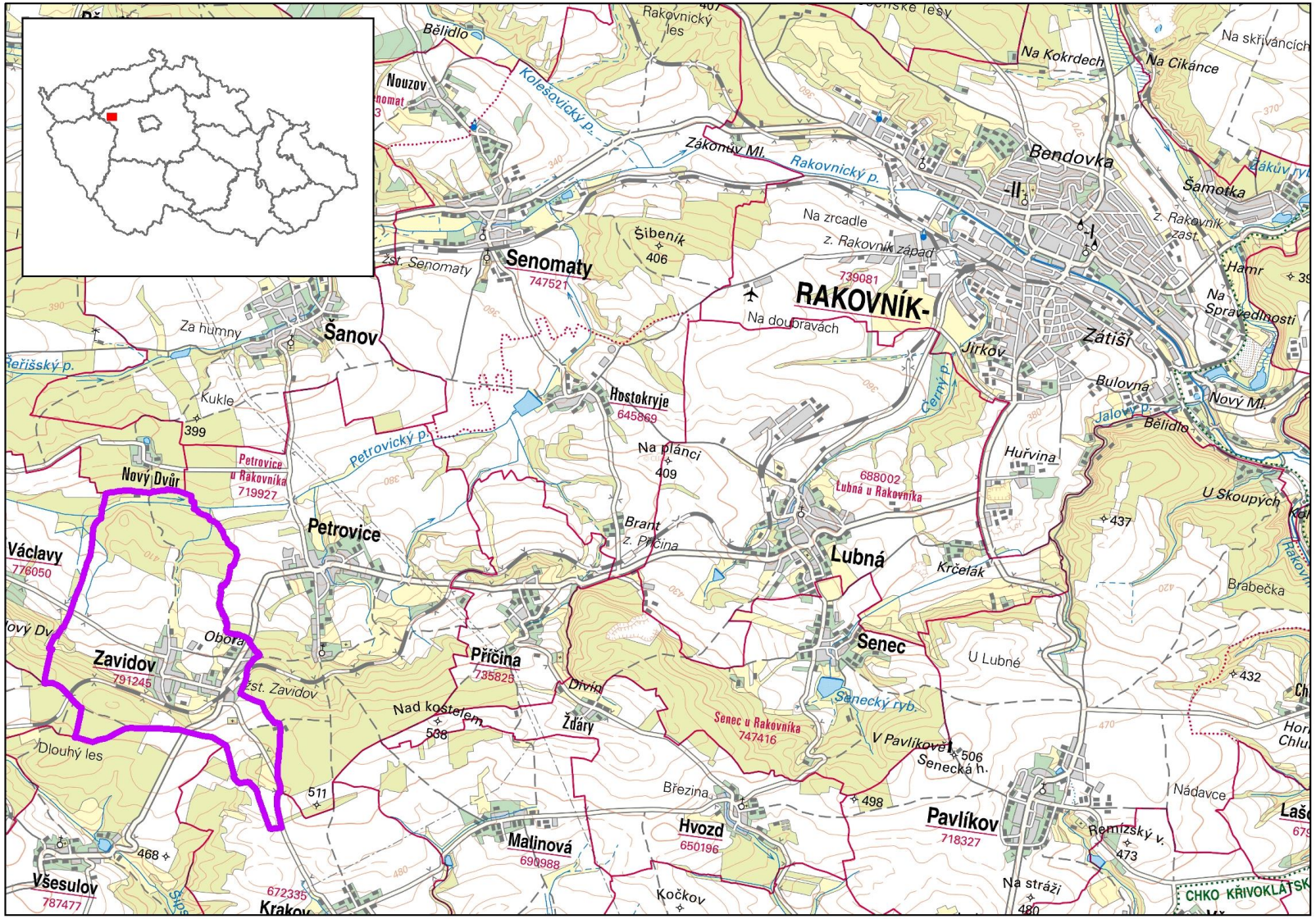

2. ZHODNOCENÍ VZTAHU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE K CÍLŮM OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘIJATÝM NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI

Pro účely této kapitoly byly vybrány koncepce upravující cíle v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví obyvatel na národní, regionální (krajské) a lokální úrovni.

Národní úroveň

Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva ČR Zdraví pro všechny v 21. století (2002), Dopravní politika České republiky pro léta 2005 – 2013 (2005, aktualizace 2011), Strategie dopravy jako nevyhnutelná součást rozvoje České republiky do roku 2025 (2011), Národní program snižování emisí České republiky (2007), Národní program na zmírnění dopadů změny klimatu v České republice (2004), Plán odpadového hospodářství České republiky (2003, aktualizace 2009), Národní implementační plán Stockholmské úmluvy v České republice (2005), Národní program čistší produkce (2000), Národní strategie ochrany biologické rozmanitosti České republiky (2005), Národní strategie rozvoje cyklistické dopravy České republiky pro léta 2013 – 2020 (2013), Státní energetická koncepce České republiky (2004, projednáván návrh aktualizace MPO ČR z 2012), Státní politika životního prostředí ČR 2012 - 2020 (2013), Státní program ochrany přírody a krajiny České republiky (1998, aktualizace 2009), Surovinová politika České republiky (2012, návrh aktualizace 2013), Strategie ochrany před povodněmi v České republice (2000), Zásady urbánní politiky (2010) a Politika územního rozvoje České republiky 2008 (schválena vládou 20. 7. 2009).

Národní koncepce jsou promítnuty v koncepcích na regionální úrovni, kde jsou podrobněji specifikovány cíle a opatření a mají konkrétnější vazbu k území. Z tohoto důvodu jsou dále komentovány a hodnoceny cíle na úrovni regionu Středočeského kraje. Uvedeny jsou pouze koncepce, které mohou mít výraznější vazby na proces územního plánování a na změny využití území. U těchto koncepcí je posouzena vazba na návrh změny územního plánu, tj. do jaké míry předkládané požadavky předkládané dokumentace mohou ovlivnit naplňování stanovených cílů.

Regionální úroveň

Program rozvoje územního obvodu Středočeského kraje (2002, aktualizace 2009; nyní je připomínkován návrh pro období 2014 - 2020), Územní energetická koncepce Středočeského kraje (2005), Generel cyklistických tras a cyklostezek na území Středočeského kraje (platná verze z 2014, nyní je připravována Koncepce rozvoje cyklistiky ve Středočeském kraji na období 2017 - 2023), Povodňový plán Středočeského kraje (2004, pravidelně aktualizován), Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Středočeského kraje do roku 2015 (2004, každoročně aktualizován), Plán dílčího povodí Berounky (schválen zastupitelstvem Středočeského kraje dne 25. 4. 2016 usnesením č. 101-22/2016/ZK), Plán odpadového hospodářství Středočeského kraje pro období 2016 až 2025 (2016), Program zlepšování kvality ovzduší - zóna Střední Čechy - CZ02 (MŽP, 2016), Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatel Středočeského kraje – „ZDRAVÍ 21“, Koncepce ochrany přírody a krajiny Středočeského kraje v letech 2006 – 2016 (2006, připravována je aktualizace pro období 2018 - 2028).

Zásady územního rozvoje Středočeského kraje vydalo zastupitelstvo Středočeského kraje v prosinci 2011, číslo usnesení: 4-20/2011/ZK ze dne 19. 12. 2011. Dle Zásad územního rozvoje Středočeského kraje spadá území obce do specifické oblasti SOBk8 Jesenicko – Čistecko.

Vybrané cíle z uvedených koncepcí ve vztahu k posuzovanému návrhu územního plánu shrnuje následující tabulka.

Tabulka 1: Vztah návrhu změny č. 2 územního plánu Zavidov a vybraných koncepcí a cílů ochrany životního prostředí na krajské úrovni

(zdroj: https://www.kr-stredocesky.cz/web/zivotni-prostredi)

Koncepce	Vybrané cíle	Zhodnocení vztahu
Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Středočeského kraje – po změně 2018	V obci je uvažováno s výstavbou nové kanalizační sítě a ČOV.	- změna ÚP nenavrhuje změny v koncepci odkanalizování ani zásobování vodou, která byla stanovena platným ÚP
Plán dílčího povodí Berounky	Mezi opatření k dosažení cílů stanovených v Plánu je zařazena i Revitalizace Petrovického potoka (ID BE110001)	- změnou ÚP podrobněji neřešeno
Povodňový plán Středočeského kraje	- na území obce Zavidov není vyhlášeno záplavové území	-
Plán odpadového hospodářství Středočeského kraje pro období 2016 až 2025	▪ velmi obecný dokument, stanovené cíle jsou na úrovni technické a organizační – tj. mimo možnosti ÚP	- změnou ÚP podrobněji neřešeno, současný stav je vyhovující
Program zlepšování kvality ovzduší - zóna Střední Čechy - CZ02	▪ obec Zavidov není zařazena mezi prioritní města a obce ▪ Opatření ED1 – Územní plánování (jeho popis je obsáhlý, viz str. 204 koncepce)	- změna ÚP respektuje zásady v uvedeném opatření
Územní energetická koncepce Středočeského kraje	- využití obnovitelných zdrojů energie (Z pohledu venkova má velký význam především zvyšování využití obnovitelných zdrojů energie.)	- změnou ÚP neřešeno
Koncepce ochrany přírody a krajiny Středočeského kraje v letech 2006 – 2016	- 2.1.1.1 Reprezentativní síť MZCHÚ dostatečně zajišťující ochranu ohrožených typů biotopů a druhů rostlin a živočichů ve Středočeském kraji	- změna ÚP nezasahuje do MZCHÚ
	- 2.4.1.4. - Zvýšení výměry lesů důslednou ochranou stávajících a zalesněním vhodných lokalit nelesních půd	- změna ÚP nenavrhuje plochy k zalesnění ani zábor PUPFL
	- 2.4.2.1. - Zpomalení nárůstu záborů ZPF	- zábor ZPF činí 6,15 ha, převažují půdy III. a IV. třídy ochrany
	- 2.4.4. - Ochrana krajiny s využitím institutu významného krajinného prvku (VKP)	- VKP jsou respektovány
	- 2.4.5.2. - Respektování územního systému ekologické stability (ÚSES) v územně plánovacích dokumentacích	- Prvky ÚSES jsou respektovány
	- 2.5.1.2. - ÚP jako nástroj k zamezení nepřiměřené suburbanizace volné krajiny i mimo ZCHÚ a prvky ÚSES	- změna ÚP vymezením ploch Z2.2 a Z2.3 umožňuje nepřiměřenou suburbanizaci
	- 2.6.1.2 – Harmonická krajina a její ochrana jako jeden z cílů ÚP	- změna ÚP vymezením ploch Z2.2 a Z2.3 představuje zásah do uspořádání krajiny
	- 2.6.2.2. – Realizace zlepšujících krajinotvorných opatření a tlumení vlivu rušivých staveb na krajinný ráz.	- změna ÚP nenavrhuje krajinotvorná opatření
	- 2.6.3.1 - Uplatňování prostupnosti krajiny jako podmínky při územním plánování a umisťování a rekonstrukci staveb	- změna ÚP zachovává prostupnost

Koncepce	Vybrané cíle	Zhodnocení vztahu
	(především liniových)	
Generel cyklistických tras a cyklostezek na území Středočeského kraje	- návrh na doplnění cyklotrasou č. 0044 (trasa navržená generelem 2013)	- změna ÚP nenavrhuje změny v koncepci dopravy, která byla stanovena platným ÚP
Program rozvoje cestovního ruchu ve Středočeském kraji	- strategické opatření 2.3 - Rozvoj sportovních a zábavních areálů s celoročním využitím - strategické opatření 2.4 – Rozvoj komplexních areálů volného času a turismu (ubytování, volnočasový program, doplňkové služby, zážitky) z nevyužitých objektů a areálů (brownfieldů).	- změnou ÚP nejsou sportovní zařízení navrhována - změnou ÚP neřešeno
Program rozvoje územního obvodu Středočeského kraje	Strategický cíl A.1 – Rozvoj produkční základny A.1.3 – Podpora revitalizace ekonomicky nevyužitých, případně podvyužitých území (brownfields – bývalé vojenské újezdy, průmyslové areály, zemědělské podniky apod.) Strategický cíl B. 2 – Rozvoj energetiky B.2.4. - Zavádění a využívání alternativních zdrojů energie Strategický cíl C.1 – Vyvážený rozvoj sídel C.1.3 – Vytváření podmínek pro rozvoj bydlení, podnikání a služeb na venkově	- změnou ÚP neřešeno, výskyt brownfieldů v území je minimální - změnou ÚP neřešeno - změna ÚP vytváří podmínky pro rozvoj bydlení i podnikání
Zásady územního rozvoje Středočeského kraje	Ze ZÚR se kromě obecných cílů a zásad do území nepromítají žádné jevy	-

3. ÚDAJE O SOUČASNÉM STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ A JEHO PŘEDPOKLÁDANÉM VÝVOJI, POKUD BY NEBYLA UPLATNĚNA ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE

Ovzduší a klima

Celé území leží v klimatické oblasti MT11. (členění dle Quitta). Pro klimatickou oblast MT11 je charakteristické dlouhé léto, které je teplé a suché, přechodné období krátké s mírně teplým jarem i podzimem, velmi suchá, mírně teplá, krátká zima, s krátkým trváním sněhové pokrývky.

Přesné klimatické charakteristiky jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 2: Klimatické charakteristiky oblasti (*zdroj: Atlas podnebí Česka, 2007)*

Klimatické charakteristiky	mírně teplá
	MT11
Počet letních dní	40-50
Počet dní s teplotou alespoň 10 °C	140-160
Počet mrazových dní	110-130
Počet ledových dní	30-40
Průměrná teplota v lednu (°C)	-2 - -3
Průměrná teplota v dubnu (°C)	7-8
Průměrná teplota v červenci (°C)	17-18
Průměrná teplota v říjnu (°C)	7-8
Počet dnů se srážkami alespoň 1 mm	90-100
Srážkový úhrn ve vegetačním období (mm)	350-400
Srážkový úhrn v zimním období (mm)	200-250
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50-60
Počet dní jasných	120-150
Počet dní zatažených	40-50

V řešeném území není v databázi ISKO registrovaná žádná stanice měřicí imise.

Podle údajů ČHMÚ pro rok 2017 byl v řešeném území překročen imisní limit dle přílohy č. 1 zákona č. 201/2012 Sb. pro roční průměrnou koncentrace benzo(a)pyrenu a imisní limit přízemního ozonu za tříleté období (2015 – 2017). Následující obrázky ukazují řešené území a síť 1 x 1 km s vyznačenými oblastmi překročení imisních limitů pro zdraví. (http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/ozko/ozko_CZ.html)

Obrázek 2: Oblast s překročením imisního limitu roční průměrné koncentrace benzo(a)pyrenu *(http://portal.chmi.cz)*

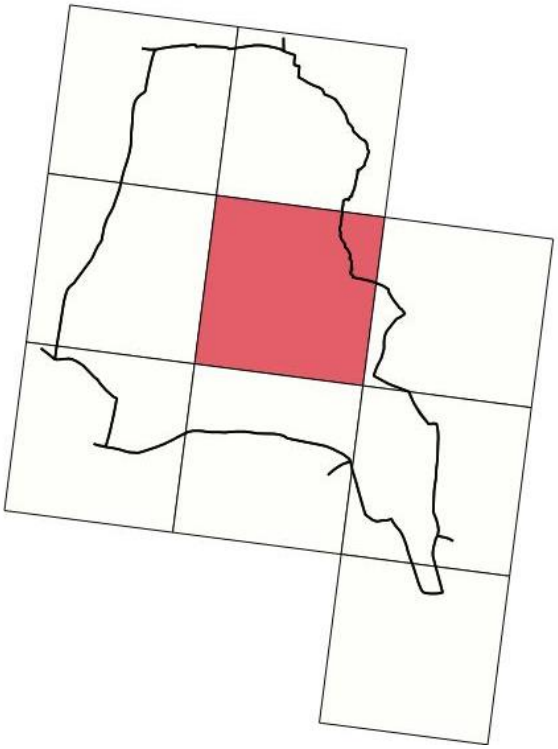

Obrázek 3: Oblast s překročením imisního limitu přízemního ozonu za tříleté období (2015 – 2017) *(http://portal.chmi.cz)*

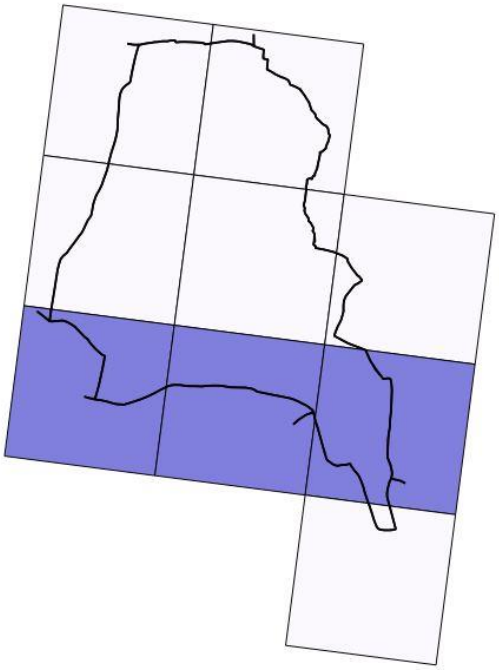

Zdroje znečišťování ovzduší

Dle evidence zdrojů znečišťování ČHMÚ (rok 2017, aktualizováno 2019) se v řešeném území nevyskytuje žádný zdroj znečištění ovzduší. (http://portal.chmi.cz)

Hluk

Největším zdrojem hluku v řešeném území je železnice (trať č. 162 Rakovník – Kralovice u Rakovníka). Jedná se o jednokolejnou trať s regionální dopravou, která prochází územím v jižní části.

Dalším zdrojem hluku je komunikace č. II/229, vedoucí z Rakovníka do Kralovic. Řešeným územím prochází úsek o délce cca 1 km. Územím dále prochází komunikace do okolních obcí (Václavy, Krakov), na těchto komunikacích nebyla doprava sčítána.

Počty průjezdů vozidel ze sčítání dopravy v roce 2016 jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 3: Sčítání dopravy 2016 v zájmovém území *(zdroj: Ředitelství silnic a dálnic ČR)*

Kom. č.	Sčítací úsek	Těžká motorová vozidla	Osobní a dodávková vozidla	Jednostopá motorová vozidla	Součet všech vozidel
		[voz/24h]			
229	1-3590	668	1 721	30	2 419

V území nebyly pořízeny strategické hlukové mapy dle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES.

Z hlediska splnění legislativně daných limitních hodnot pro hluk je určující splnění hygienických limitů pro hluk, které jsou dané v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, jež nabylo účinnosti 1. listopadu 2011 a zrušilo tak nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Hodnoty hluku, s výjimkou vysokoenergetického impulsního hluku, se vyjadřují ekvivalentní hladinou akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$. V denní době se stanoví pro 8 souvislých a na sebe navazujících nejhlučnějších hodin ($L_{Aeq,8h}$), v noční době pro nejhlučnější 1 hodinu ($L_{Aeq,1h}$). Pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích, s výjimkou účelových komunikací, a drahách a pro hluk z leteckého provozu se ekvivalentní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ stanoví pro celou denní ($L_{Aeq,16h}$) a celou noční dobu ($L_{Aeq,8h}$).

Hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku A, s výjimkou hluku z leteckého provozu a vysokoenergetického impulsního hluku, se stanoví součtem základní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ se rovná 50 dB a korekcí přihlížejících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době podle přílohy č. 3 k uvedenému nařízení. Pro vysoce impulsní hluk se přičte další korekce - 12 dB. Obsahuje-li hluk tónové složky, s výjimkou hluku z dopravy na pozemních komunikacích a drahách, nebo má-li výrazně informační charakter, jako například řeč, přičte se další korekce - 5 dB.

S uvážením korekcí dle předchozího odstavce lze uvést následující hygienické limity:

Hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A v chráněném venkovním prostoru ostatních staveb a v chráněném ostatním venkovním prostoru pro hluk z dopravy na dálnicích, silnicích I. a II. třídy a místních komunikacích I. a II. třídy v území, kde hluk z dopravy na těchto komunikacích je převažující nad hlukem z dopravy na ostatních pozemních komunikacích, je:

Denní doba (6:00-22:00) $L_{Aeq,16h} = 50 + 10 = 60$ dB

Noční doba (22:00 – 6:00) $L_{Aeq,8h} = 40 + 10 = 50$ dB

Při použití korekce na starou hlukovou zátěž:

Denní doba (6:00-22:00) $L_{Aeq,16h} = 50 + 20 = 70$ dB

Noční doba (22:00 – 6:00) $L_{Aeq,8h} = 40 + 20 = 60$ dB

Hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A v chráněném venkovním prostoru ostatních staveb a v chráněném ostatním venkovním prostoru pro hluk z dopravy na silnicích III. třídy a místních komunikacích III. třídy je:

Denní doba (6:00-22:00) $L_{Aeq,16h} = 50 + 5 = 55$ dB

Noční doba (22:00 – 6:00) $L_{Aeq,8h} = 40 + 5 = 45$ dB

Při použití korekce na starou zátěž:

Denní doba (6:00-22:00) $L_{Aeq,16h} = 50 + 20 = 70$ dB

Noční doba (22:00 – 6:00) $L_{Aeq,8h} = 40 + 20 = 60$ dB

kde 50 dB je základní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ pro denní dobu

40 dB je základní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ pro noční dobu

+5, +10 a +20 dB jsou příslušné korekce dle části A přílohy č. 3 NV č. 272/2011 Sb.

Starou hlukovou zátěží se rozumí stav hlučnosti působený dopravou na pozemních komunikacích a drahách, který v chráněných venkovních prostorech staveb a v chráněném venkovním prostoru vznikl před 1. 1. 2001. Tato korekce zůstává zachována i po položení nového povrchu vozovky, výměně kolejového svršku, popřípadě rozšíření vozovek při zachování směrového nebo výškového vedení pozemní komunikace nebo dráhy, při které nesmí dojít ke zhoršení stávající hlučnosti v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru a pro krátkodobé objízdné trasy. Korekci pro starou hlukovou zátěž není možno až na výjimky (přístavby, nástavby stávajícího obytného objektu, výstavba ojedinělého obytného objektu v rámci dostavby proluk, center obcí a jejich historických částí) použít při posuzování vlivu hluku ze stávajících zdrojů hluku na nově vzniklé chráněné venkovní prostory a chráněné venkovní prostory staveb, tedy ani na území, která jsou nově územním plánem navrhovány za obytné. Zde je nutné splnit základní hygienické limity bez této korekce.

Hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A v chráněném venkovním prostoru ostatních staveb a v chráněném ostatním venkovním prostoru pro hluk z dopravy na účelových komunikacích a pro hluk z objektů a areálů komerce a výroby (včetně parkovišť) je:

Denní doba (6:00-22:00) $L_{Aeq,16h} = 50$ dB

Noční doba (22:00 – 6:00) $L_{Aeq,8h} = 40$ dB

Z dostupných dat lze vyvozovat, že hluk v řešeném území nepřekračuje stanovené limity.

Voda a hydrogeologie, vodní hospodářství

Při severní hranici řešeného území protéká Petrovický potok, který je v délce 0,4 km významným vodním tokem. Dalšími vodními prvky v území jsou dva přítoky Petrovického potoka, jedna malá vodní plocha v severozápadní části území a vodní nádrž v obci.

Většina území spadá do hydrogeologického rajonu Rakovnická pánev (ID 5131), pouze jižní okraj území patří do hydrogeologického rajonu Krystalinikum, proterozoikum a paleozoikum v povodí Berounky (ID 6230). (http://hydro.chmi.cz/)

Dle hydrogeologické mapy v měřítku 1:50 000 se na většině řešeného území nepravidelně střídají izolátory a průlinovo-puklinové kolektory, konkrétně bazální brekcie, slepence, arkózovité pískovce, arkózy, aleuropelity, jílovce a uhelné sloje kladenského souvrství. Jižní část území (zjednodušeně jižně od železniční trati) je tvořena puklinovým kolektorem tvořeným fylity, břidlicí, prachovci a droby s vložkami metabazaltů.

V celém území se vyskytuje voda II. kategorie, která vyžaduje složitější úpravu z hlediska využitelnosti pro zásobování pitnou vodou. Kritické složky, které podmiňují zhoršenou kvalitu podzemní vody v regionálním měřítku, jsou dusičnany (NO_3) a sloučeniny železa a mangane (Fe + Mn). (http://mapy.geology.cz/)

Podle nařízení vlády č. 262/2012 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu (které od 1. srpna 2012 nahradilo nařízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných

oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech), nepatří řešené území mezi vymezené zranitelné oblasti. Ve zranitelných oblastech z NV č. 262/2012 Sb. vyplývají podmínky pro hospodaření na zemědělských pozemcích (zejm. hnojení, skladování hnojiv, protierozní opatření atp.) vztahující se na fyzické nebo právnické osoby, které provozují zemědělskou výrobu.

Zájmové území neleží v oblasti CHOPAV (http://heis.vuv.cz).

Podle národního geoportálu INSPIRE jsou v území vymezena dvě ochranná pásma vodních zdrojů se stupněm ochrany 2a a 2b. Ochranná pásma jsou vymezena v celé severozápadní části řešeného území. Jižní hranicí je silnice Zavidov – Václavy, východní hranice částečně kopíruje cestu k Novému Dvoru. Ochranná pásma mají přesah do okolních katastrů (k. ú. Řeřichy a k. ú. Václavy). (http://geoportal.gov.cz)

Na Petrovickém potoce není vymezeno záplavové území Q5, Q20 a Q100 ani aktivní zóna záplavového území. (heis.vuv.cz)

Obec Zavidov je zásobena z vodovodu. V obci je pouze dešťová kanalizace. Splaškové vody jsou shromažďovány v domovních jímkách (126 jímek a 4 domovní mikročistírny) a vyváženy na polní pozemky. (Vodovody a kanalizace Středočeského kraje)

Příroda

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES)

Definice ÚSES je obsažena v § 3, odst. 1), písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. V něm je územní systém ekologické stability krajiny definován jako: *„…vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu.“*

Systém tvoří skladebné prvky: biocentra, biokoridory ve třech hierarchických úrovních – nadregionální, regionální, lokální úroveň.

Jednotlivé skladebné prvky ÚSES definuje Maděra (2005):

Biocentrum (BC) je biotop nebo soubor biotopů, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému.

Biokoridor (BK) je významný segment krajiny, který propojuje biocentra a umožňuje migraci, šíření a vzájemné kontakty organismů. Biokoridory nemusí umožňovat trvalou existenci všech druhů zastoupených společenstev.

Nadregionální ÚSES

V území se nenacházejí prvky nadregionální úrovně ÚSES. (ZÚR Středočeského kraje)

Regionální ÚSES

V území se nenacházejí prvky regionální úrovně ÚSES. (ZÚR Středočeského kraje)

Lokální ÚSES

V řešeném území je vymezena síť lokálního systému ekologické stability. Jsou jimi dvě biocentra při západní hranici území, propojená biokoridorem. Dále biokoridory směřující z těchto biocenter východním směrem, biokoridor částečně kopírující východní hranici území a 2 biokoridory, které protínají jihovýchodní výběžek katastrálního území. Přesné rozmístění současného lokálního ÚSES je patrné z následující mapky.

Obrázek 4: Katastrální území s vymezenými prvky ÚSES *(zdroj: ÚAP ORP Rakovník)*

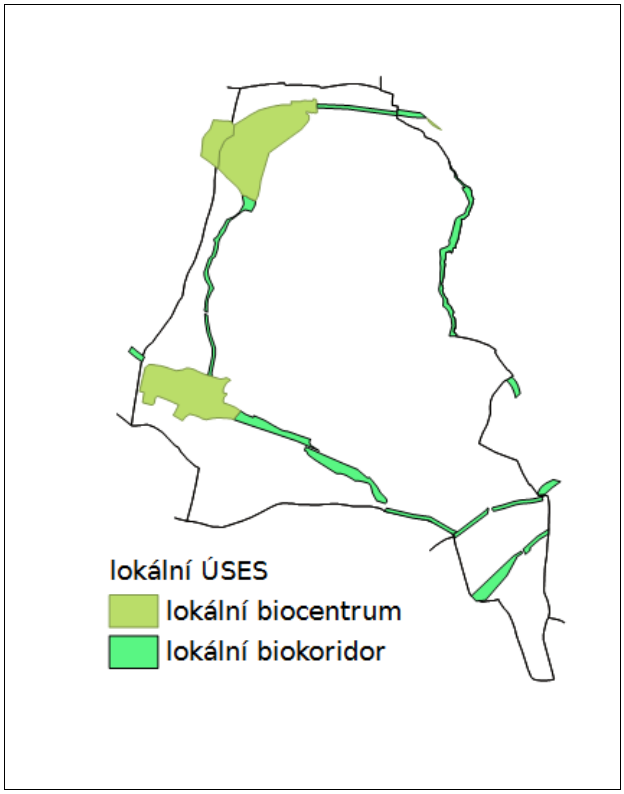

Významné krajinné prvky (VKP)

Významný krajinný prvek je v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (§ 3, odst. 1, písm. b) definován jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utvářející její typický vzhled nebo přispívající k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 zákona orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek. Registrovaným VKP se mohou stát zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Zvláště chráněná část přírody je z této definice vyňata.

Při severní hranici zájmového území je jeden registrovaný VKP: Zavidov – Václavy. Jedná se o vlhkou lesostepní louku a háj. Významné dřeviny jsou zde vrby a olše.

Památné stromy

Podle § 46 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je možné mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí vyhlásit za památné stromy. Pokud není kolem stromu vyhlášeno ochranné pásmo, má každý strom základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není dovolena žádná pro daný strom škodlivá činnost (např. výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace).

Dle Ústředního seznamu ochrany přírody (http://drusop.nature.cz) se v řešeném území nacházejí 1 památný strom: Dub u Zavidova, jedná se o jeden dub letní, který se nachází vpravo od silnice Zavidov – Václavy, za obcí u remízu (kód ÚSOP: 103338). (http://drusop.nature.cz)

Zvláště chráněná území, přírodní parky, NATURA 2000

Zvláště chráněná území jsou území vymezená ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná. Kategorie ZCHÚ jsou: národní park, chráněná krajinná oblast, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památka, přírodní památka.

V řešeném území se nevyskytuje žádné zvláště chráněné území.

Přírodní parky jsou území navržená ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Přírodní park zřizuje orgán ochrany přírody k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami. Pro přírodní parky (PPa) jsou stanoveny omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu území.

V řešeném území není vyhlášen přírodní park.

Natura 2000 je celistvá evropská soustava chráněných území se stanoveným stupněm ochrany. Cílem soustavy je zabezpečit ochranu těch druhů živočichů, rostlin a typů přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejcennější, nejvíce ohrožené, vzácné či omezené svým výskytem jen na určitou oblast. V české legislativě je soustava Natura 2000 zakotvena v § 45h zákona č. 114/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů. V rámci soustavy Natura 2000 rozlišujeme Evropsky významné lokality (EVL) a Ptačí oblasti.

Podle Ústředního seznamu ochrany přírody nezasahuje do zájmového území evropsky významná lokalita ani ptačí oblast. (http://drusop.nature.cz)

Migrační koridory

V rámci projektu VaV SP/2d4/36/08 8 „Vyhodnocení migrační propustnosti krajiny pro velké savce a návrh ochranných a optimalizačních opatření“ (řešitelé AOPK ČR, EVERNIA s.r.o. a Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v.v.i.) byla navržena síť migračních koridorů pro velké savce na území ČR, která současně navazuje na obdobné sítě v sousedních státech. Hlavními výstupy jsou vrstvy migračně významných území, dálkových migračních koridorů a bariérových míst migračních koridorů. Migračně významná území jsou jedním z údajů o území zpracovaných a poskytovaných AOPK ČR pro zpracování územně analytických podkladů obcí s rozšířenou působností a tvoří podkladový materiál pro ochranu průchodnosti krajiny pro volně žijící živočichy, především velké savce.

Migračně významná území (MVÚ) - jedná se o široká území, která zahrnují oblasti jak pro trvalý výskyt zájmových druhů, tak pro zajištění migrační propustnosti. V rámci MVÚ je třeba zajistit ochranu migrační propustnosti krajiny jako celku tak, aby byla vždy zajištěna dostatečná kvalita lesních biotopů a variabilita jejich propojení širšího celkového kontextu krajiny. V těchto územích by měla být problematika fragmentace krajiny zařazována jako jedno z povinných rozhodovacích hledisek v rámci územního plánování a investiční přípravy. Základní pracovní měřítko vrstvy MVÚ je 1:500 000.

Dálkové migrační koridory (DMK) - jsou základní jednotkou pro zachování dlouhodobě udržitelné průchodnosti krajiny pro velké savce. Jsou to liniové krajinné struktury délky desítek kilometrů a šířky v průměru 500 m, které propojují oblasti významné pro trvalý a přechodný výskyt velkých savců. Jejich základním cílem je zajištění alespoň minimální, ale dlouhodobě udržitelné konektivity krajiny i pro ostatní druhy, které jsou vázány na lesní prostředí. Základní pracovní mapové měřítko je 1:50 000.

Bariérová místa migračních koridorů (DMK_BM) - identifikovaná místa migračních koridorů, kde je migraci velmi významně nebo zcela zabráněno. Na území celé ČR bylo v rámci migračních koridorů vyznačeno 29 kritických míst (K1), která jsou v současné době neprůchodná nebo jen s velkými problémy. Většinou se jedná o křížení koridorů s dálnicemi, v ostatních případech je koridor veden dlouhým úsekem bezlesí či silně zastavěným územím.

Na koridorech bylo dále v terénu vymapováno 178 problémových úseků (K2), kde je migrace v současnosti možná, avšak je ztížena vlivem přítomnosti jedné nebo více bariér.

V místech výskytu a migrace uvedených zvláště chráněných živočichů je omezení migrační prostupnosti území škodlivým zásahem do jejich přirozeného vývoje ve smyslu § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

Jihozápadní hranici území tečuje dálkový migrační koridor. Migračně významné území je vymezeno v jižní části k. ú. (mapy.nature.cz)

Obrázek 5: Migrační koridor v řešeném území *(zdroj: mapy.nature.cz)*

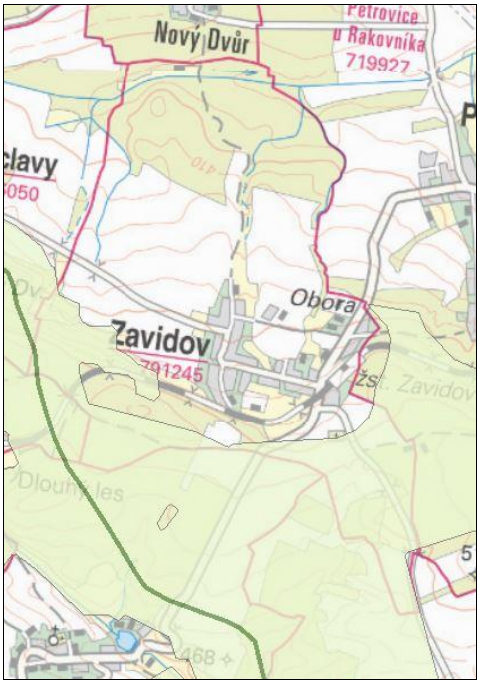

Krajina

Podle geomorfologického členění České republiky náleží území k následujícím morfologickým jednotkám (Culek, 2003):

Systém: Hercynský

Provincie: Česká vysočina

Subprovincie: Poberounská soustava (V)

Oblast: Plzeňská pahorkatina (VB)

Severní část území a západní část jižní části území:

Celek: Rakovnická pahorkatina (VB-1)

Podcelek: Kněževská pahorkatina (VB-1A)

Okrsek: Rakovnická kotlina (VB-1A-a)

Jižní část jižní část území:

Celek: Plaská pahorkatina (VB-2)

Podcelek: Kralovická pahorkatina (VB-2D)

Okrsek: Pavlíkovská pahorkatina (VB-2D-a)

Hranice geomorfologického členění prochází přibližně středem území, severně od sídla.

Krajinný ráz

Území Středočeského kraje bylo rozděleno do krajinných celků v rámci Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje (Atelier V, 2008, 2009). (http://www.kr-stredocesky.cz) Většina řešeného území patří do oblasti krajinného rázu Rakovnicko-sever. Jihovýchodní část území patří do oblasti Rakovnicko-jih a jihozápadní část území patří do oblasti Jesenicko. Vzhledem k tomu, že se v řešeném území setkávají tři oblasti krajinného rázu, jedná se o nereprezentativní okrajovou oblast a nelze v řešeném území hledat typické prvky uvedených krajinných rázů. Přesné rozdělení do oblastí krajinného rázu je patrné z následujícího obrázku.

Obrázek 6: Hranice oblastí krajinného rázu v řešeném území *(zdroj: ÚAP ORP Rakovník)*

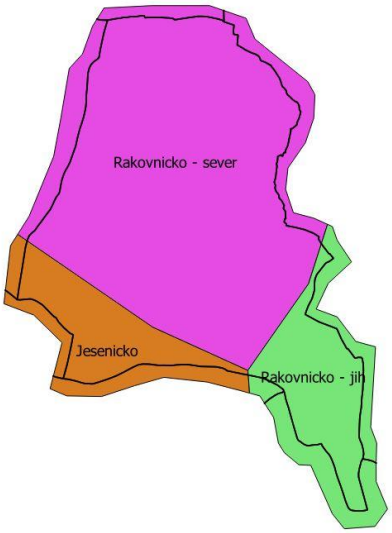

Vizuální charakteristika oblasti Rakovnicko-sever: Krajina je specifickým typem otevřenější (v některých částech) zemědělské krajiny. Oblast se shoduje většinou s geomorfologickým vymezením Rakovnické kotliny a je prostorově zřetelně ohraničena lesnatými okraji sousedících oblastí. Jižní část povodí Rakovnického potoka tvořena údolími Petrovického a Rakovnického potoka je na jihu výrazně ohraničena okraji Kralovické pahorkatiny a vytváří poněkud uzavřenější segment zemědělské krajiny. Výrazně lesnaté srázy okraje Jesenicka ohraničují celou oblast na západě.

Krajina s výrazně zemědělským charakterem, velkým měřítkem a otevřeností se nevyznačuje výraznými znaky estetické atraktivnosti, které by spočívaly v přírodních hodnotách krajiny nebo v prostorovém členění. Výrazněji se zde uplatňují výrazné znaky kulturní krajiny – zemědělské obce s drobnými dominantami kostelů a cennou architekturou a dominantní rysy krajiny – chmelnice a intenzivní využití krajiny. Důležitým znakem krajinné scény jsou ohraničující linie krajinných prostorů – lesnaté horizonty bez výrazných terénních dominant.

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky:

- Zohlednění významu a cennosti doubrav a bučin, reliktních borů a lokalit s porosty s jalovcem v lesních hospodářských plánech, technologii údržby a managementu krajiny.
- Zachování drobných lomů, skalních výchozů a sutí se specifickou vegetací.
- Ochrana vegetačních prvků liniové zeleně podél vodních toků a vodních ploch jakožto důležitých prvků prostorové struktury a znaků přírodních hodnot.

- Respektování dochované a typické urbanistické struktury. Rozvoj venkovských sídel bude v cenných polohách orientován do současně zastavěného území (s respektováním znaků urbanistické struktury) a do kontaktu se zastavěným územím.
- Zachování dimenze, měřítka a hmot tradiční architektury u nové výstavby situované v cenných lokalitách se soustředěnými hodnotami krajinného rázu. V kontextu s cennou lidovou architekturou bude nová výstavba respektovat i barevnost a použití materiálů.
- Zachování měřítka a formy tradičních staveb při novodobém architektonickém výrazu u nové výstavby v polohách mimo kontakt s cennou lidovou architekturou. To se netýká urbanizovaných poloh okrajů Rakovníka, kde není nutno charakter zástavby omezovat. Rozlišování takových zón ve struktuře obcí, které zachovávající znaky historického charakteru obce a v polohách mimo kontakt s těmito zónami uplatňovat diferencovaný přístup k regulaci zástavby.
- Omezení možnosti umístění staveb a technických zařízení výškového charakteru (výška přes 20m na volném prostranství nebo přes 8m nad obklopující lesní porost) na exponovaných horizontech.
- Zachování siluet a charakteru okrajů obcí s cennou architekturou, urbanistickou strukturou a cennou lidovou architekturou.

(Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje, kapitola D, Rakovnicko-sever)

Vizuální charakteristika oblasti Rakovnicko-jih: Krajina je mírně rozčleněna údolími vodotečí a má charakter zemědělské krajiny s neobyčejně pravidelnou strukturou zemědělských obcí. V zemědělské krajině hrají důležitou roli zemědělské obce s drobnými dominantami kostelů.

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky:

- Zohlednění významu a cennosti porostů s převahou borovice a smrku s pomístnou příměsí dubu a jedle soustředěných do údolních zářezů toků a severního svahového zlomu v lesních hospodářských plánech, v technologii údržby a managementu krajiny.
- Ochrana vegetačních prvků liniové zeleně podél vodních toků a vodních ploch jakožto důležitých prvků prostorové struktury a znaků přírodních hodnot.
- Respektování dochované a typické urbanistické struktury. Rozvoj venkovských sídel bude v cenných polohách orientován do současně zastavěného území (s respektováním znaků urbanistické struktury) a do kontaktu se zastavěným územím.
- Zachování dimenze, měřítka a hmot tradiční architektury u nové výstavby situované v cenných lokalitách se soustředěnými hodnotami krajinného rázu. V kontextu s cennou lidovou architekturou bude nová výstavba respektovat i barevnost a použití materiálů.
- Zachování měřítka a formy tradičních staveb při novodobém architektonickém výrazu u nový výstavby v polohách mimo kontakt s cennou lidovou architekturou.
- Zachování siluet a charakteru okrajů obcí s cennou architekturou, urbanistickou strukturou a cennou lidovou architekturou.

(Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje, kapitola D, Rakovnicko-jih)

Vizuální charakteristika oblasti Jesenicko: Prostorová struktura oblasti je velmi členitá a poměrně složitá. Ústředním prostorem oblasti je rozlehlé asymetrické údolí Jesenického potoka s rybníky a s obcí Jesenice.

Opatření k ochraně identifikovaných znaků a hodnot, ochranné podmínky:

- Zohlednění významu a cennosti doubrav a bučin, reliktních borů a lokalit s porosty s jalovcem v lesních hospodářských plánech, v technologii údržby a managementu krajiny.
- Zachování drobných lomů, skalních výchozů a sutí se specifickou vegetací.
- Ochrana vegetačních prvků liniové zeleně podél vodních toků a vodních ploch jakožto důležitých prvků prostorové struktury a znaků přírodních hodnot.
- Respektování dochované a typické urbanistické struktury. Rozvoj venkovských sídel bude v cenných polohách orientován do současně zastavěného území (s respektováním znaků urbanistické struktury) a do kontaktu se zastavěným územím.
- Zachování dimenze, měřítka a hmot tradiční architektury u nové výstavby situované v cenných lokalitách se soustředěnými hodnotami krajinného rázu. V kontextu s cennou lidovou architekturou bude nová výstavba respektovat i barevnost a použití materiálů.
- Zachování měřítka a formy tradičních staveb při novodobém architektonickém výrazu u nové výstavby v polohách mimo kontakt s cennou lidovou architekturou.
- Rozlišování takových zón ve struktuře obcí, které zachovávající znaky historického charakteru obce a v polohách mimo kontakt s těmito zónami uplatňovat diferencovaný přístup k regulaci zástavby.
- Omezení možnosti umístění staveb a technických zařízení výškového charakteru (výška přes 20m na volném prostranství nebo přes 8m nad obklopující lesní porost) na exponovaných horizontech.
- Zachování siluet a charakteru okrajů obcí s cennou architekturou, urbanistickou strukturou a cennou lidovou architekturou.
- Dbát na zachování historických krajinných úprav a na strukturu kulturní krajiny.

(Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje, kapitola D, Jesenicko)

Zařazení do typologie krajiny

Rozdělení republiky na typy krajiny vychází z práce Typologie české krajiny[1] (Löw a spol.) zpracované jako úkol pro MŽP – VaV 640/01/03 z listopadu 2005. Celkový typ krajiny označený kódem byl autory studie vyhodnocen na základě třech základních vlastností území: vývoje krajiny (stáří osídlení – historické souvislosti), využití území (kulturní znak) a utváření reliéfu (geomorfologický znak).

Téměř celé území je vymezeno jako jediný krajinný typ, je nepřetržitě osídlené od vrcholného středověku (13. až 14. století). V území je zastoupena lesozemědělská krajina, pouze v jihovýchodním výběžku spadá okraj území do zemědělské krajiny. Celé území je krajina členitých pahorkatin a vrchovin Hercynika, která současně zabírá více než polovinu území České republiky.

[1] Pro rozlišení typů našich krajin byl použit soubor vlastností přírodních (např. typy georeliéfu a půd, biogeografické členění), socioekonomických (např. zastoupení lesních a zemědělských kultur, stupeň a způsob urbanizace) a kulturních (např. etnografické oblasti, typy lidových domů a historických plužin, percepční mapy velkých měřítek). Výběr rozhodujících vlastností – charakteristik – je prvním krokem práce. Charakteristiky jsou vybrány jak z hlediska jejich krajinotvorné funkce, tak i z hlediska vypovídací schopnosti o potenciálech území. (VaV 640/01/03 z listopadu 2005, řešitel projektu Löw a spol., s.r.o., kap. A).

Tabulka 4: Krajinné typy v řešeném území *(zdroj: Národní geoportál INSPIR; Löw, 2008)*

Krajinný typ - kód	Typy sídelních krajin	Typy podle využití území	Typy krajin podle reliéfu
3M2	Vrcholně středověká sídelní krajina Hercynika	Lesozemědělské krajiny	Krajina členitých pahorkatin a vrchovin Hercynika
3Z2	Vrcholně středověká sídelní krajina Hercynika	Zemědělské krajiny	Krajina členitých pahorkatin a vrchovin Hercynika

Fauna a flóra

Biogeografické členění

Dle biogeografického členění (Culek, 1996) leží severní část území v Rakovnicko-Žlutickém bioregionu (1.16), jižní část v Křivoklátském bioregionu (1.19). Hranice z větší části kopíruje železniční trať. Vzhledem k protínající hranici se jedná o přechodné území mezi těmito dvěma bioregiony.

Rakovnicko-Žlutický bioregion (1.16) leží na pomezí středních a západních Čech.

V okolí Rakovníka vystupují pravé vápnité spraše, které dále k západu přecházejí do nevápnitých prachovic. Dále se uplatňují svahoviny, místy v zamokřených sníženinách v Rakovnické kotlině i slatiny.

V reliéfu se střídají ploché, mělké kotliny s výškovou členitostí pahorkatin (30 – 150 m) a ploché, tektonicky zdvižené kry žul a přeměněných hornin s členitostí plochých vrchovin (150 – 250 m)

Půdy jsou převážně tvořeny nasycenými hnědými půdami, v teplejších kotlinových polohách vystupují i hnědozemě na spraších a illimerizované půdy na prachovicích a polygenetických hlínách. Pseudogleje tvoří menší ostrůvky. Na čedičích se vytvořily eubazické hnědé půdy, v zamokřených sníženinách půdy slatinné nebo náslatě.

Flóra bioregionu je nepříliš pestrá, s dominancí mezifilních prvků. Některé druhy zde dosahují mezního výskytu směrem do nitra České kotliny. K mezním horským a subatlantským prvkům patří kakost lesní (*Geranium sylvaticum*), černýš lesní (*Melampyrum sylvaticum*), prha chlumní (*Arnica montana*), zábělník bahenní (*Comarum palustre*), dětel kaštanový (*Chrysaspis spadicea*) a krabilice zlatá (*Chaerophyllum aureum*), zasahují sem i boreokontinentální sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*) a rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*). Od východu sem pronikají méně náročné termofyty, zčásti kontinentálně laděné, jako mochna bílá (*Potentilla alba*), koniklec luční (*Pulsatilla pratensis*), smil písečný (*Helichrysum arenarium*), pcháč šedý (*Cirsium canum*) a kakost luční (*Geranium pratense*). Na značné ploše bioregionu však chybějí xerotermní i hájové druhy.

Převažuje kulturní step s běžnou hercynskou faunou se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonohá). V ochuzené lesní fauně se z měkkýšů vyskytuje např. vřetenka obecná nebo vřetenovka hladká, v břehových porostech nečetných vod jsou z ptáků např. moudivláček lužní, v druhotné stepní fauně z měkkýšů místy trojzubka stepní, suchomilka obecná nebo myšice malooká. Tekoucí vody patří do pstruhového až parmového pásma.

Významné druhy:

Savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*), myšice malooká (*Apodemus microps*).

Ptáci: moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*).

Obojživelníci: ropucha krátkonohá (*Bufo calamita*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*).

Měkkýši: trojzubka stepní (*Chondrula tridens*), suchomilka obecná (*Helicella obvia*), vřetenatka obecná (*Alinda biplicata*), vřetenovka hladká (*Cochlodina laminata*)

Křivoklátský bioregion (1.19) leží na západním okraji středních Čech a zabírá téměř celý geomorfolovický celek Křivoklátská vrchovina a severní cíp celku Plaská pahorkatina. Typická část bioregionu je tvořena vrchovinou na algonkických břidlicích, přičemž osu území tvoří zařízlé údolí Berounky a jejích přítoků. Typická je mozaika bikových a květnatých bučin a dubohabrových hájů s ostrůvky subxerofilních doubrav a skalních společenstev. Nereprezentativní části tvoří nerozčleněné plošiny bezříčních údolí a skal, dominují acidofilní doubravy a bučiny.

Převládající horninou jsou břidlice a droby proterozoika s vložkami silicitů – buližníků, které tvoří vesměs nápadné skalní výchozy.

Reliéf má charakter ploché vrchoviny s výškovou členitostí 150 – 120 m, ojediněle v nejvyšších částech a údolí Berounky má charakter členité vrchoviny až ploché hornatiny s členitostí 250 – 330 m.

Půdy převládají hnědé lesní různých typů. Na břidlicích a drobách dominují víceméně nasycené hnědé půdy, na spraších a prachovicích hnědozemě až půdy illimerizované, na těžších polymiktních hlínách pseudogleje. Ostrůvky nevyvinutých půd až kyselých ranketrů jsou význačné pro buližníky a křemence, mezotrofní rankery pro andezity, zatímco na spilitech a diabasových vulkanitech se nacházejí bazické rankery až pararendziny.

Flóra bioregionu je pestrá, s více představiteli prvků mezních i exklávních, které mají převážně reliktní charakter. Převažuje středoevropská lesní flóra středních poloh, do níž jsou ojediněle přimíchány i východní migranty. Příkladem je zapalice žluťuchovitá (*Isopyrum thalictroides*). Mezi druhy demontánního typu náleží rybíz alpský (*Ribes alpinum*), růže alpská (*Rosa pendulina*), kokořík přeslenatý (*Polygonatum verticillatum*), zimolez černý (*Lonicera nigra*), vrbina hajní (*Lysimachia nemorum*), vyskytují se však jen okrajově. Na plošinách se objevují i některé druhy suboceanického charakteru, např. zábělník bahenní (*Comarum palustre*), rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*), svízel horský (*Galium saxatile*), dětel kaštanový (*Chrysaspis spadicea*), z nichž některé zde dosahují krajních bodů směrem do nitra České kotliny. Na jihovýchodě bioregionu na jižních okrajových svazích naopak najdeme mezi mezními prvky některé xerofyty, jako lipnice bádenská (*Poa badensis*), zahořanka žlutá (*Orthanha lutea*). Významný je exklávní výskyt reliktních druhů, dealpinského i kontinentálního charakteru, jako jsou lomikámen růžicovitý (*Saxifraga decipiens*), kapradinka horská (*Woodsia alpina*), tis červený (*Taxus baccata*), česnek tuhý (*Allium strictum*).

Značně zachovalá lesní společenstva velkého rozsahu a sutě na rozhraní pásma bučin a bukojedlin mají výrazně rozvinutou teplomilnou lesní faunu (např. z měkkýšů vřetenatka šedavá, trojlaločka pyskatá aj.). Do regionu zasahuje teplomilný prvek, který není vázán na vápencové půdy (ještěrka zelená, vřetenatka lesklá aj.). Adriatomediterrání vliv na tuto teplomilnou faunu ve srovnání s regionem Karlštejnským (1.18) prokazuje unikátní výskyt ploskorohažlutého. Tekoucí vody patří do pstruhového až parmového stupně.

Významné druhy

Savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*).

Ptáci: holub doupňák (*Columba oenas*), lejsek malý (*Ficedula parva*).

Obojživelníci: skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*).

Plazi: ještěrka zelená (*Lacerta viridis).*

Měkkýši: vřetenatka lesklá (*Bulgarica nitidosa*), v. šedavá (*B. cana*), trojlaločka pyskatá (*Helicodonta obvoluta*), zuboústka sametová (*Causa holosericea*), žebernatěnka drobná (*Ruthenica filograna*), zrnovka *Pupilla triplicata*.

Hmyz: kobylka *Pholidoptera aptera bohemica*, nesytka česká (*Pennisetia bohemica*), ploskoroh žlutý (*Libelloides coccajus*).

Fytogeografické zařazení a potenciální přirozená vegetace

Dle regionálně fytogeografického členění (geoportal.gov.cz) se většina území nachází v okrsku Rakovnická kotlina (30b), jihovýchodní výběžek území zasahuje do okrsku Křivoklátsko (32).

Na území se vyskytují následující biochory[2]:

- 3BL – erodované plošiny na permu v suché oblasti 3. vegetačního stupně
- -3BE – erodované plošiny na spraších v suché oblasti 3. vegetačního stupně
- -4BE - erodované plošiny na spraších v suché oblasti 4. vegetačního stupně
- -4BM – erodované plošiny na drobách v suché oblasti 4. vegetačního stupně

Dle mapy potenciální přirozené vegetace (geoportal.gov.cz; Neuhäuslová a kol., 2001) je potenciální přirozenou vegetací ve střední a současně největší části řešeného území černýšová dubohabřina (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). V jižní části území je přirozenou potenciální vegetací lipová bučina s lípou srdčitou (*Tilio cordatae-Fagetum*) a v severní a jižní okraji území je to biková a/nebo jedlová doubrava (*Luzulo albidae-Quercetum petraea, Abieti-Quercetum*).

Mimolesní zeleň

Mimolesní zeleň je tvořena zelení v obci – v zahradách a v liniových porostech převážně lemující obci. Další mimolesní zeleň provází přítok Petrovického potoka při západní hranici území. Dalšími prvky mimolesní zeleně jsou spíše roztroušené stromy podél cest a komunikací.

Ekologická stabilita území

Koeficient ekologické stability[3] (K_{es}) byl stanoven podle vzorce (Míchal, 1985), který vychází z podílu stabilních a nestabilních druhů pozemků, respektive ekosystémů, které na nich mohou existovat. Pro výpočet byly použity úhrnné hodnoty druhů pozemků uvedené v databázi ČÚZK pro rok 2019.

Za **stabilní plochy** jsou podle této metodiky považovány: lesní pozemky, trvalé travní porosty, vodní plochy a toky, sady, vinice, zahrady, část položky ostatní plochy (v tomto výpočtu zahrnuty z položky *Ostatní plochy*: plantáž dřevin, zeleň, hřbitovy, rekreační a sportovní plochy).

[2] „Biochora je vyšší typologická jednotka členění území bioregionu. Má heterogenní ráz, vyznačuje se svébytným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocénů. Vlastnosti jsou podmíněny kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu.“ (Culek a kol, 2003)

[3] Ekologická stabilita je schopnost ekologického systému vyrovnávat vnější rušivé vlivy vlastními spontánními mechanismy (Míchal 1992). Ekologická stabilita (schopnost) i ekologická rovnováha (stav) se udržují přírodními procesy pomocí autoregulačních mechanismů, jejichž základ je ve vzájemných vazbách rostlin, živočichů a mikroorganismů tvořících ekosystém.

Za **nestabilní plochy** se považují: orná půda, zastavěné plochy, chmelnice, část položky ostatní plochy (v tomto výpočtu jsou zahrnuty z položky *Ostatní plochy*: dráha, dálnice, silnice, ostatní komunikace, ostatní dopravní plocha, kulturní a osvětová plocha, manipulační plocha, dobývací prostor, skládka, jiná plocha, neplodná půda).

Výsledný koeficient určuje ekologickou stabilitu podle následující tabulky.

Tabulka 5: Koeficient ekologické stability

Rozmezí K_{es}	**Charakteristika**
$K_{es} \leq 0,1$	území s maximálním narušením přírodních struktur
$0,1 < K_{es} \leq 0,3$	území se zřetelným narušením přírodních struktur
$0,3 < K_{es} \leq 1,0$	území intenzivně využívané
$1,0 < K_{es} < 3,0$	**území relativně vyvážené**
$K_{es} \geq 3,0$	území přírodní a přírodě blízké

Celkem stabilní plochy: 159,02 ha

Celkem nestabilní plochy: 219,95 ha

K_{es} (= stabilní plochy / nestabilní plochy): 0,72

Tabulka 6: Výměra druhů pozemků dle ÚHDP *(zdroj: ČÚZK 2019)*

Plocha	**Výměra v ha**	**Ostatní plocha**	**Výměra v ha**
Orná půda	182,68	• plantáž dřevin	0
Chmelnice	0	• zamokřená půda	0
Vinice	0	• dráha	2,85
Zahrada	12,99	• dálnice	0
Ovocný sad	0	• silnice	4,92
Trvalý travní porost (TTP)	17,08	• ostatní komunikace	8,09
Zemědělská půda	212,75	• ostatní dopravní plocha	0
Lesní pozemek	124,42	• zeleň	0
Vodní plocha	2,35	• sportoviště a rekreační plocha	1,98
Zastavěná plocha a nádvoří	7,66	• hřbitovy, urnový háj	0,20
Ostatní plocha	31,80	• kulturní a osvětová plocha	0
Celkem	378,97	• manipulační plocha	2,05
		• dobývací prostor	0
podíl zemědělské půdy	56,14 %	• skládka	0
procento zornění	85,87 %	• jiná plocha	6,20
lesnatost	32,83 %	• neplodná půda	5,51

Koeficient ekologické stability pro území obce Zavidov je roven hodnotě 0,72, jedná se tedy o území intenzivně využívané.

Půdní fond

Zemědělský půdní fond

V posuzovaném území je evidováno 212,75 ha zemědělské půdy, což představuje cca 56,14 % jeho výměry (data ÚHDP 2019, ČÚZK, viz předchozí kapitola Koeficient ekologické stability). Do zemědělské půdy se počítá orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady a TTP. Zahrady a sady lze mimo jiné chápat jako indikátor „obytného charakteru“ území. V daném území tvoří zahrady a ovocné sady cca 6,10 % zemědělské půdy. Zbylá část zemědělské půdy jsou trvalé travní porosty (8,03 %) a orná půda (85,87 %).

V posuzovaném území jsou rozhodujícím způsobem zastoupeny hlavní půdní jednotky HPJ 26, HPJ 30 a HPJ 48. Okrajově jsou zastoupeny hlavní půdní jednotky HPJ 15, HPJ 31, HPJ 33, HPJ 37, HPJ 38, HPJ 40, HPJ 47, HPJ 49, HPJ 56, HPJ 58, HPJ 64, HPJ 67, HPJ 68, a HPJ 77. Charakteristika nejvíce zastoupených HPJ je uvedena v následujícím přehledu.

Charakteristika hlavních půdních jednotek, které mají na území obce největší plošné zastoupení (charakteristika uvedena v příloze č. 2 k vyhlášce č. 327/1998 Sb.):

- HPJ 26 kambizemě modální eubazické a mezobazické na břidlicích, převážně středně těžké, až středně skeletovité, s příznivými vláhovými poměry
- HPJ 30 kambizemě eubazické až mezobazické na svahovinách sedimentárních hornin – pískovce, permokarbon, flyš, středně těžké lehčí, až středně skeletovité, vláhově příznivé až sušší
- HPJ 48 kambizemě oglejené, rendziny kambické oglejené, pararendziny kambické oglejené a pseudogleje modální na opukách, břidlicích, permokarbonu nebo flyši, středně těžké lehčí až středně těžké, bez skeletu až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému, převážně jarnímu zamokření

Pro hodnocení kvality zemědělské půdy se používají třídy ochrany zemědělské půdy odvozené od bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ). Třídy ochrany stanovuje vyhláška MŽP ČR č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany. Dle Metodického pokynu MŽP ČR ze dne 1. 10. 1996 č. j. OOLP/1067/96 jsou půdy dle tříd ochrany charakterizovány následovně.

Do I. třídy zemědělské půdy jsou zařazeny bonitně nejcennější půdy v jednotlivých klimatických regionech, převážně v plochách rovinných nebo jen mírně sklonitých, které je možno odejmout ze zemědělského půdního fondu pouze výjimečně, a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, případně pro liniové stavby zásadního významu.

Do V. třídy ochrany jsou zahrnuty bonitované půdně ekologické jednotky (dále jen "BPEJ"), které představují zejména půdy s velmi nízkou produkční schopností včetně půd mělkých, velmi svažitých, hydromorfních, štěrkovitých až kamenitých a erozně nejvíce ohrožených. Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany, s výjimkou vymezených ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí.

Tabulka 7: Podíl tříd ochrany zemědělské půdy *(zdroj: ÚAP ORP Rakovník)*

Třída ochrany zemědělské půdy	Podíl z celkové výměry půdy, které je přiřazena BPEJ* (%)	Podíl z celkové výměry obce (%)
I.	3,14	2,71
II.	6,42	5,54
III.	35,46	30,63
IV.	48,34	41,75
V.	6,64	5,73

Pokud budeme považovat půdy zařazené do I. a II. třídy ochrany za nadprůměrně kvalitní, lze konstatovat, že cca 8,3 % území obce má nadprůměrnou kvalitu.

Obrázek 7: Třídy ochrany zemědělské půdy v řešeném území *(zdroj: ÚAP ORP Rakovník)*

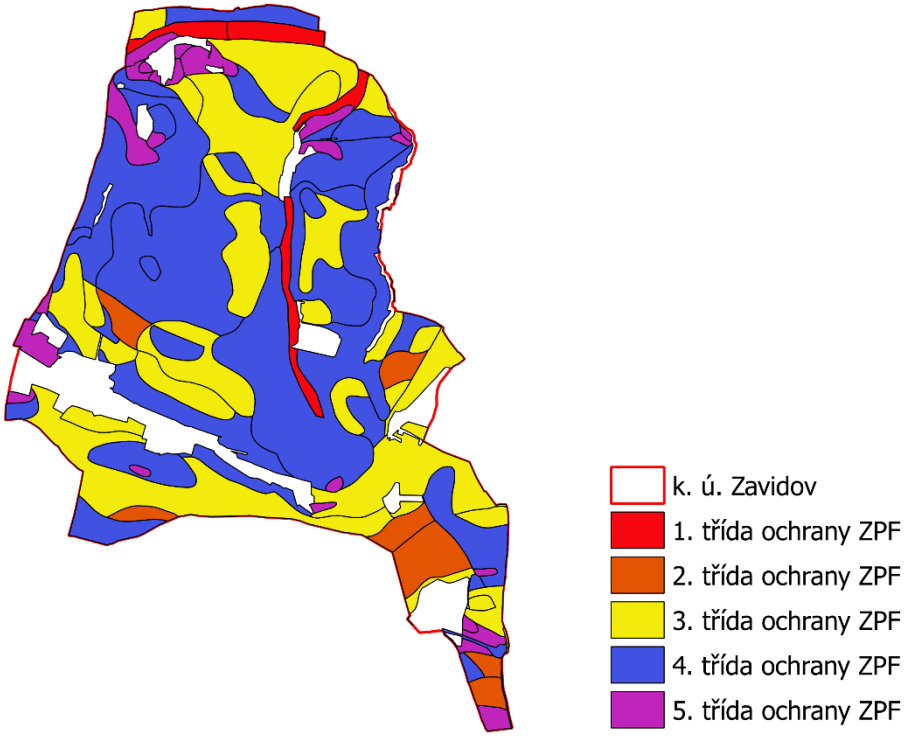

Erozní ohroženost půd

V řešeném území jsou vyznačeny tři oblasti silně ohrožených půd vodní erozí. Dvě oblasti jsou v nejprudších místech svahu k Petrovickému potoku, třetí se nachází v jihovýchodním výběžku.

Obrázek 8: Ohrožení půd vodní erozí v řešeném území *(zdroj: mapy.vumop.cz)*

(zelená = neohrožené půdy, žlutá = mírně ohrožené, červená = silně ohrožené)

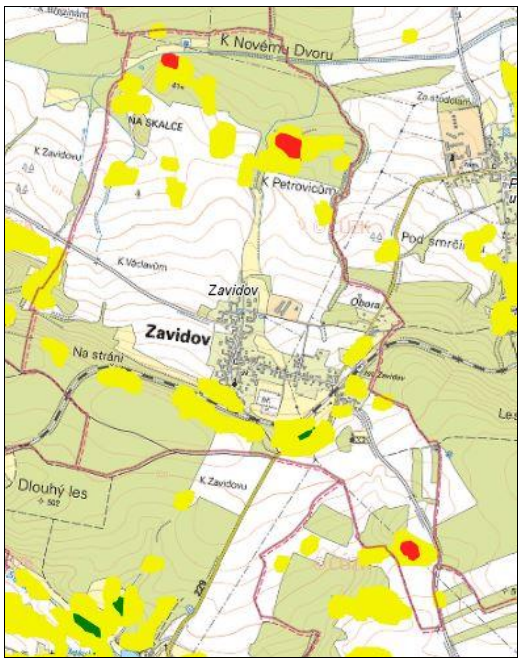

Větrná eroze ohrožuje půdy ve střední části řešeného území, kde jsou velké plochy orné půdy bez ochrany vzrostlých stromů či remízů. (mapy.vumop.cz)

Obrázek 9: Ohrožení půd větrnou erozí v řešeném území *(zdroj: mapy.vumop.cz)*

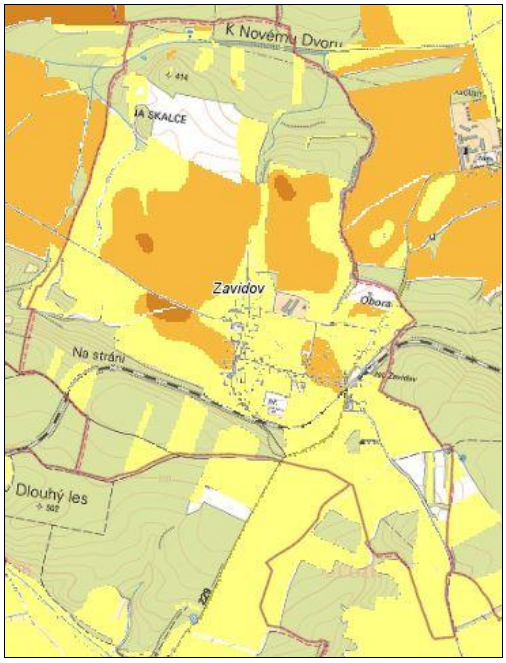

Pozemky určené k plnění funkcí lesa

Dle dat ÚHDP 2019 činí výměra lesů na území obce Zavidov cca 124 ha, což představuje 33 % celkové výměry území. Ve srovnání s lesnatostí ČR (33,9 %, Zpráva o stavu lesa a lesního hospodářství České republiky v roce 2012) je lesnatost v řešeném území průměrná. Lesní pozemky jsou rozmístěny při jižní a severozápadní hranici katastrálního území a jsou tvořeny spíše menšími segmenty.

Řešeným územím prochází hranice přírodních lesních oblastí. Severní část území leží v PLO č. 9 – Rakovnicko-kladenská pahorkatina (lesnatost 28,14 %), jižní část území již náleží do PLO č. 8 – Křivoklátsko a Český kras (lesnatost 38,65 %). (http://eagri.cz)

Oddělení ekologie lesa Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v.v.i. zpřístupnilo na webových stránkách www.pralesy.cz informace o problematice výzkumu a monitoringu přirozených lesů v České republice, je evidováno celkem 535 lokalit přirozených lesů v České republice (29 566,55 ha).

V řešeném území se nevyskytuje žádná lokalita přirozeného lesa. (http://www.pralesy.cz)

Geologie, nerostné zdroje

Z hlediska geologické stavby náleží severní část území k regionálně-geologické jednotce Český masiv – pokryvné útvary a postvariské magmatity. Jižní část území náleží k jednotce Český masiv – krystalinikum a prevariské paleozoikum.

Jižní část je tvořena metamorfity (chlorit-sericitický fylit) s ostrůvkem žilné horniny (granodioritový, dioritový porfyrit). Severní část řešeného území je tvořena zpevněným sedimentem (kaustobiolit, valounové pískovce, slepence, pískovce, prachovce, jílovce, uhelné sloje, brekcie, tufy a tufity). V okolí Petrovického potoka a jeho přítoků jsou nezpevněné nivní sedimenty. (http://www.geology.cz)

Chráněné ložiskové území (zákon č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství) se stanovuje jako ochrana výhradního ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání. Vztahuje se na území, na kterém stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, by mohly znemožnit nebo ztížit dobývání výhradního ložiska.

V řešeném území není vymezeno chráněné ložiskové území. (mapy.geology.cz)

Dobývací prostor (zákon č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství) se stanovuje na základě výsledků průzkumu ložiska podle rozsahu, uložení, tvaru a mocnosti výhradního ložiska se zřetelem na jeho zásoby a úložní poměry tak, aby ložisko mohlo být hospodárně vydobyto. Při stanovení dobývacího prostoru se vychází ze stanoveného chráněného ložiskového území a musí se přihlédnout i k dobývání sousedních ložisek a k vlivu dobývání. Dobývací prostor může zahrnovat jedno nebo více výhradních ložisek, nebo jen část ložiska.

V území není dobývací prostor. (mapy.geology.cz)

V území se vyskytují čtyři poddolovaná území: Zavidov 1 – Nový Dvůr se nachází v severní části území a jedná se o největší poddolované území v k. ú. Zavidov; Zavidov 2 – v jižní části území; Zavidov 3 – v severní části katastru pod územím Zavidov 1; Zavidov 4 – při západní hranici území. Rozmístění poddolovaných území je patrné z následujícího obrázku. Surovinou zde bylo černé uhlí (Zavidov 1, 3, 4) a železné rudy (Zavidov 2). (mapy.geology.cz)

Obrázek 10: Poddolovaná území v k. ú. Zavidov *(mapy.geology.cz)*

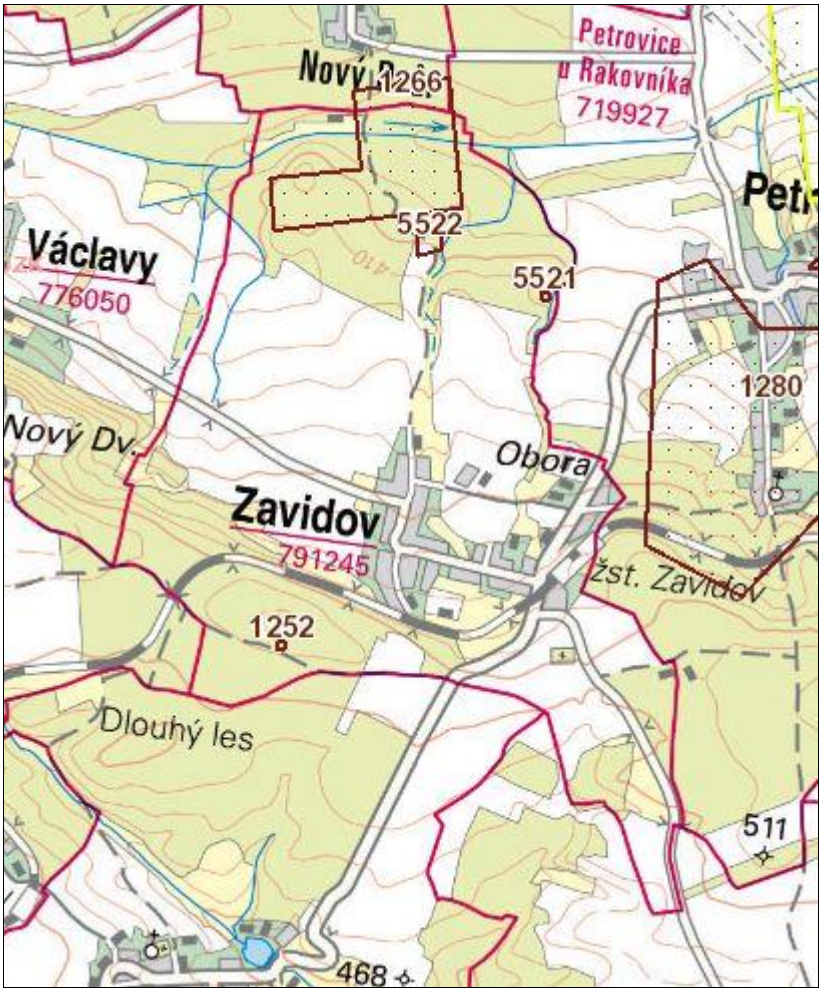

Radonové riziko

Podle aktualizované mapy radonového indexu geologického podloží (http://mapy.geology.cz/radon/) spadá většina území do kategorie převažujícího radonového indexu střední. Části řešeného území, které jsou v kategorii převažujícího radonového rizika nízký jsou: jihozápadní část území, jihovýchodní okraj území, střed obce a ostrůvek při západní hranici území protínající silnici do obce Václavy.

Mapy radonového indexu (původně označované jako mapy radonového rizika) orientačně naznačují průměrnou míru aktivity (výskytu) radonu v různých jednotkách geologického podloží. Geologické podloží je přitom nejvýznamnějším zdrojem radonu v objektech.

Požadavky na omezování ozáření z radonu a dalších radionuklidů stanovuje zákon č. 18/1997 Sb. (atomový zákon), v platném znění. Podle jeho dikce, § 6 odst. 4, je každý navrhovatel umístění stavby povinen zajistit stanovení tzv. radonového indexu pozemku a tento posudek předložit stavebnímu úřadu. Stavební úřad stanoví ve vymezených případech podmínky pro provedení preventivních opatření.

Obrázek 11: Mapa radonového indexu geologického podloží *(zdroj: mapy.geology.cz/radon/)*

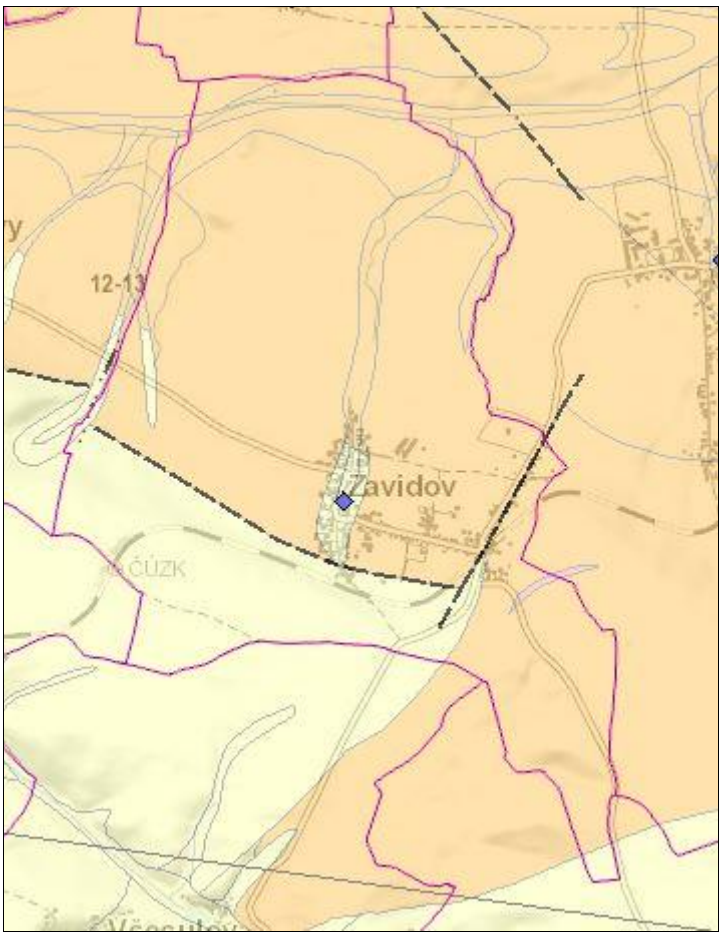

Území historického, kulturního nebo archeologického významu

Zavidov patřil ke statkům královského hradu Křivoklát. První písemná zmínka pochází z roku 1360. Ves ležela při Zemské cestě z Prahy do Rakovníka a dále na Rabštejn, Loket a Cheb.

Před rokem 1620 zde bylo 15 obydlených stavení. Poté byla ves vypleněna a vypálena. Znovuosídlení a obnova obce probíhala velmi pomalu. Po třicetileté válce zde zůstalo jen 31 obyvatel.

V roce 1778 zde žilo 10 sedláků, 3 chalupníci a 12 domkařů. (www.zavidov.cz; wikipedie.cz)

V Ústředním seznamu nemovitých kulturních památek nejsou na území obce Zavidov evidovány žádné nemovité kulturní památky.

Státní archeologický seznam ČR (SAS) eviduje území s archeologickými nálezy.

V řešeném území se vyskytuje jedna lokalita vyznačená v části obce, označená jako kategorie UAN II (území, na němž dosud nebyl pozitivně prokázán výskyt archeologických nálezů, ale určité indicie mu nasvědčují: pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů 51-100 %).

Obrázek 12: Lokalita UAN II v řešeném území *(zdroj: Národní památkový ústav)*

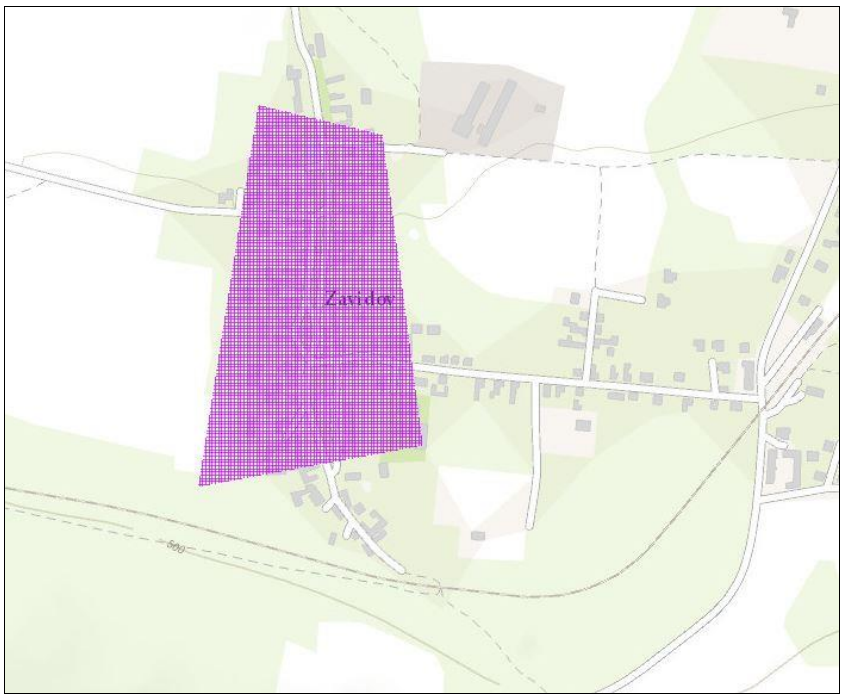

Rizika havárií, staré ekologické zátěže

V k. ú. Zavidov se nachází kontaminované místo s názvem „Skládka Zavidov“. Jedná se o skládku TKO na severovýchodním okraji obce, v erozním zářezu severního směru, přesné umístění je zřetelné z následujícího obrázku.

Skládka je malého rozsahu, je zde uložen velký podíl výkopových zemin a stavebních sutí. Podloží skládky je málo propustné. Skládka není aktivní, po r. 2000 byla zrekultivovaná překrytím zeminou, odpady nevystupují na den, pouze místy suť a kámen. Částečně je zarostlá travním porostem a náletovými dřevinami. Povrchové vody se nacházejí v dostatečné vzdálenosti od skládky (cca 650 m). Nutný je průzkum kontaminace. (http://kontaminace.cenia.cz/, http://info.sekm.cz)

Obrázek 13: Skládka Zavidov *(zdroj: http://kontaminace.cenia.cz/)*

Předpokládaný vývoj stavu životního prostředí, pokud by nebyla uplatněna územně plánovací dokumentace

V důsledku nerealizace koncepce by vývoj většiny složek životního prostředí byl pravděpodobně bez výrazné změny.

4. CHARAKTERISTIKY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY

Realizací lokalit navržených změnou územního plánu je z charakteristik životního prostředí ovlivňováno zejm. využívání krajiny a krajinný ráz, zemědělský půdní fond, odtokové poměry a retenční schopnost (vlivem nárůstu zpevněných ploch), dále hluková zátěž a znečištění ovzduší (rozšíření ploch pro výrobu, vyvolaná doprava, nové zdroje znečišťování ovzduší).

Jedním ze způsobů, jak popsat využívání území, je tzv. koeficient ekologické stability (K_{es}), který je detailněji popsán v předchozí kapitole. Realizací posuzované koncepce dojde ke snížení K_{es}.

5. SOUČASNÉ PROBLÉMY A JEVY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY, ZEJMÉNA S OHLEDEM NA ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ A PTAČÍ OBLASTI

Zvláště chráněná území a územní soustavy NATURA 2000

Zvláště chráněná území ani území ze soustavy NATURA 2000 se na území obce nenacházejí.

Současné problémy a jevy životního prostředí

Uplatněním změny územního plánu obce Zavidov dojde k ovlivnění krajiny (zábor ZPF, krajinný ráz), odtokových poměrů a k nárůstu dopravy.

6. ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍCH A PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ NAVRHOVANÝCH VARIANT ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE

Návrh změny č. 2 územního plánu Zavidov je předložen v jedné aktivní variantě. Hodnoceny jsou vlivy na:

- obyvatelstvo a lidské zdraví,
- biologickou rozmanitost,
- faunu, floru,
- půdu a horninové prostředí,
- vodu,
- ovzduší, klima,
- hmotné statky,
- kulturní dědictví (včetně dědictví architektonického a archeologického),
- krajinu.

Z hlediska trvání lze všechny vlivy považovat za dlouhodobé až trvalé.

V rámci hodnocení je u každé rozvojové plochy (lokality) popsáno její umístění a účel, za jakým byla vymezena, dále jsou popsány významné limity v lokalitě se nacházející (např. I. či II. třída ochrany zemědělské půdy, ale již ne III. až V. třída ochrany), v závěru jsou vyhodnoceny možné **významné** vlivy na složky životního prostředí (k ovlivnění složek dojde realizací lokality vždy, otázkou je k jak zásadnímu).

Vyhodnocovaný návrh změny územního plánu navrhuje 4 zastavitelné plochy. Etapizace není navrhována.

Jednotlivým plochám jsou přiřazeny způsoby využití z platného územního plánu, pouze pro plochu Z2.1 je definován nový způsob využití „Plochy výroby a skladování – zahradnictví“.

Obrázek 14: Plochy řešené změnou č. 2 ÚP Zavidov

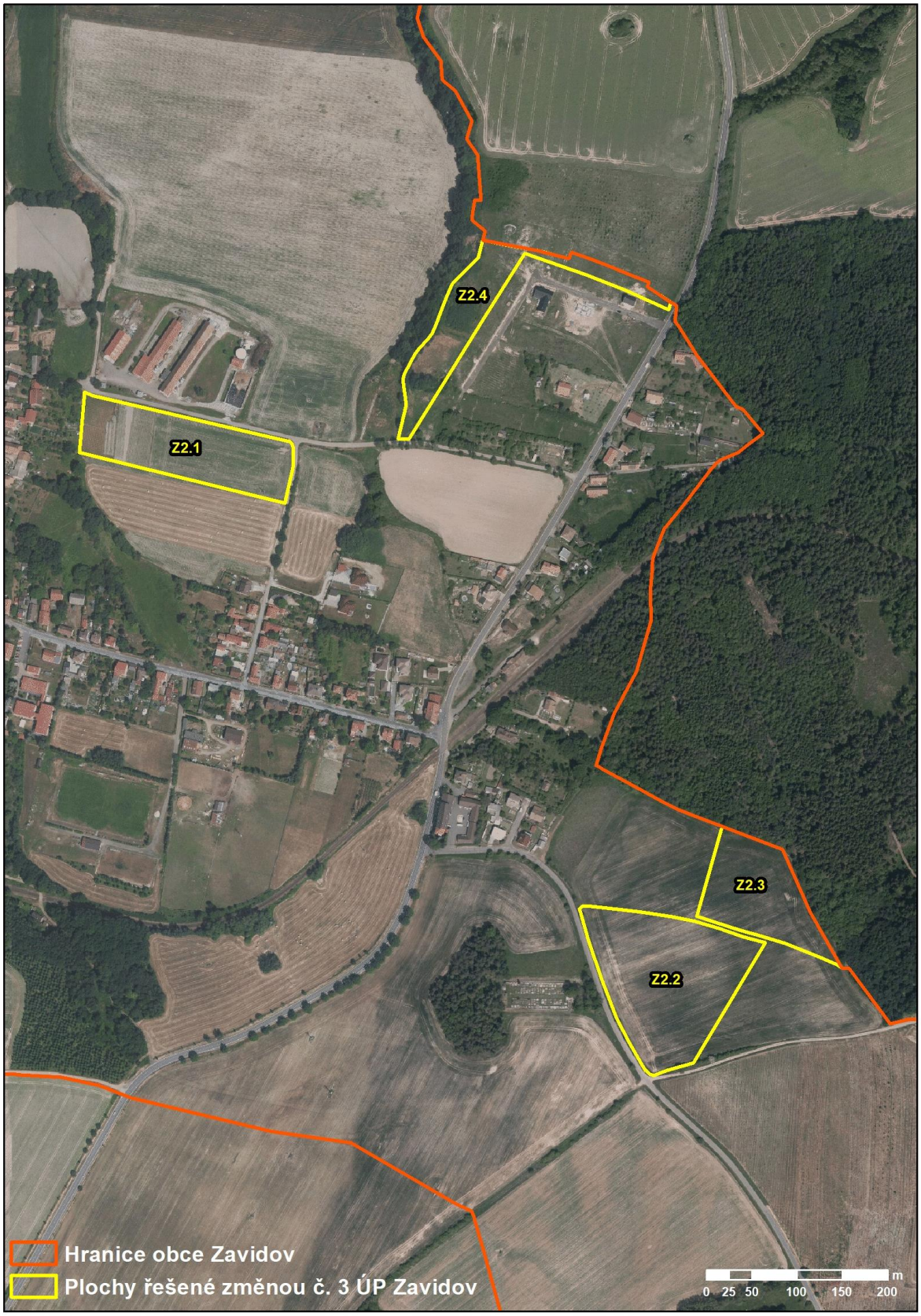

Z2.1 – 1,6 ha

změna způsobu využití: Plochy zemědělské - orná půda → Plochy výroby a skladování zahradnictví

Plocha se nachází v severní části sídla, jižně od areálu farmy Zavidov. Navrhována je pro zahradnictví, neboť stávající areál farmy nedisponuje dostatečným prostorem pro realizaci zahradnictví. Významné limity životního prostředí se v lokalitě nenacházejí. V současnosti se jedná o intenzivně obhospodařovanou zemědělskou půdu na rovinatém pozemku. Je navržen samostatný regulativ Plochy výroby a skladování – zahradnictví:

Hlavní využití:
- zahradnictví

Přípustné využití:
- stávající využití území
- pozemky staveb, zařízení a jiných opatření pro zemědělství (skleníky, fóliovníky, atd.), včetně souvisejících pozemků a staveb pro správu areálu (sklad zahradního náčiní, správní a administrativní budova atd.)
- nezbytná dopravní a technická infrastruktura

Nepřípustné využití:
- objekty a činnosti neslučitelné s hlavním využitím ploch
- skleníky s celodenním svícením, zvyšující světelný smog v obci

Podmínky prostorového uspořádání:
- maximální výška staveb 4m

V případě realizace lokality Z2.1 nedojde k významnému ovlivnění složek životního prostředí.

Z2.2 – 2,2 ha

změna způsobu využití: Plochy zemědělské - orná půda → Plochy bydlení venkovského charakteru

Plocha jihovýchodně od sídla (cca 75 m od nejbližší zástavby), východně od hřbitova. Vymezena je pro bydlení venkovského charakteru a nahrazuje v zastavitelných plochách část plochy SO3 (dle platného ÚP, na západním okraji sídla), která byla ze zastavitelných ploch vypuštěna a navrácena zpět do ploch zemědělských – orná půda; původní rozloha plochy SO3 činila 2,8 ha, v rámci změny č. 2 je snižována na 0,7 ha. Podmínkou pro rozhodování o změnách využití území v lokalitě Z2.2 je územní studie, která navrhne základní urbanistickou strukturu plochy a zejména vyřeší veřejné prostranství. Od stávající obytné zástavby je plocha oddělena plochou V1 pro výrobu a skladování (vymezena v platném ÚP), která je v rámci změny č. 2 rozšiřována dále na východ plochou Z2.3. Na jihu plocha sousedí s lokálním biokoridorem LBK 54/5. V současnosti se jedná o intenzivně obhospodařovanou zemědělskou půdu na pozemku, který se mírně svažuje k jihu.

Přestože se v lokalitě nenacházejí významné limity životního prostředí, představuje lokalita značné rozrůstání sídla do volné krajiny a zábor zemědělské půdy (nižší kvality). Ve Zprávě o uplatňování územního plánu v uplynulém období, schválené zastupitelstvem obce dne 19. 9. 2018, je zpracováno vyhodnocení potřeby nových zastavitelných ploch. Na základě provedeného výpočtu je konstatováno, že potřeba ploch pro výstavbu rodinných domů činí celkem 54 rodinných domů. Současný územní plán tuto potřebu téměř dvojnásobně překračuje; s poznámkou, že ve výpočtu nejsou uvedeny rodinné domy na ploše B1, které jsou v současné době rozestavěny a nejsou zkolaudovány - jedná se však o jednotky domů. Vyjádřeno plošně, zbývá k zastavění 10,55 ha pro plochy bydlení venkovského charakteru a 4,4 ha pro plochy smíšené obytné. Vzhledem k uvedené bilanci, ovlivnění krajiny a sousedství s plochami výroby (možné střety mezi výrobní činností a bydlením) je

doporučeno plochu Z2.2 nevymezovat jako plochu zastavitelnou, ale pouze jako plochu územní rezervy, využitelnou po zastavění vhodnějších ploch pro bydlení, již obsažených v platném ÚP.

Z2.3 – 1,2 ha

změna způsobu využití: Plochy zemědělské - orná půda → Plochy výroby a skladování

Plocha jihovýchodně od sídla je navrhována pro rozšíření plochy V1 (cca 1,4 ha) z platného ÚP, která doposud nebyla využita. Podmínkou využití je zkapacitnění cesty podél její jižní hranice a realizace pásu izolační zeleně o šíři minimálně 20 metrů pro optické odclonění plochy. Rovněž musí být zohledněno pásmo hygienické ochrany vodojemu. Značná část plochy zasahuje do ochranného pásma lesa 50 m. Od stávající obytné zástavby je plocha vzdálena cca 170 m, bude odcloněna plochou V1.

V případě realizace lokality Z2.3 pravděpodobně nedojde k významnému negativnímu ovlivnění složek životního prostředí, vlivy jsou závislé na konkrétním záměru – druhu výroby, která v tuto chvíli není známa.

Z2.4 – 1,2 ha

změna způsobu využití: Plochy smíšené nezastavěného území - izolační zeleň → Plochy bydlení venkovského charakteru

Plocha na severovýchodním okraji sídla, kde navazuje na severní a západní hranici plochy B1 pro bydlení, která je postupně zastavována. Plocha nenavyšuje počet rodinných domů v obci, neboť jejím prostřednictvím je dávána do souladu ÚPD a dělení pozemků pro rodinné domy, mění se tak pás izolační zeleně na zahrady, které budou náležet k rodinným domům. Celá plocha zasahuje do ochranného pásma lesa 50 m. Západním směrem od jižního konce lokality se nachází kontaminované místo s názvem „Skládka Zavidov“. Nyní se jedná o rovinaté pozemky, v severní části udržované (v rámci nových pozemků v ploše B1), v západní části s náletovou zelení.

V případě realizace lokality Z2.4 nedojde k významnému ovlivnění složek životního prostředí.

Popis vlivů na životní prostředí a obyvatelstvo

Vlivy na obyvatelstvo – hluk

Stávající akustická situace na území obce Zavidov byla popsána v kapitole 3. - Hluk. Za hlavní zdroj hluku na území obce lze označit železnici a silnici II. třídy.

Lokality řešené návrhem změny územního plánu budou zdrojem i cílem dopravy, s převahou osobní dopravy, bližší informace (vyvolaná doprava, technologie) nejsou známy k ploše výroby Z2.3. Na základě uvedeného lze konstatovat, že vliv na hlukovou situaci bude pravděpodobně nevýznamný.

Vlivy na ovzduší a klima

Realizací zastavitelných ploch vzniknou nové zdroje znečišťování ovzduší. Na základě dostupných informací nelze odhadnout, jak velký vliv bude mít realizace lokalit na stav ovzduší. Při rozhodování o umístění jednotlivých zdrojů znečišťování ovzduší je nutno

respektovat požadavky na ochranu ovzduší vyplývající z Programu zlepšování kvality ovzduší - zóna Střední Čechy - CZ02. Celkový vliv návrhu územního plánu na kvalitu ovzduší lze za obecně platné podmínky striktního dodržení platné legislativy odhadovat jako nevýznamný.

Vlivy na biologickou rozmanitost, faunu, floru, ÚSES

Lokality vymezené návrhem změny územního plánu nebudou mít zásadní negativní vliv na faunu a flóru, jedná se o lokality vymezené převážně na obhospodařované zemědělské půdě či na pozemcích bez zvýšené biologické hodnoty. Nedochází ke kolizi rozvojových ploch s prvky ÚSES. Nedochází k dotčení přírodních biotopů a habitatů dle mapování pro NATURA 2000.

Celkový vliv návrhu územního plánu na biologickou rozmanitost, faunu, floru a ÚSES lze odhadovat jako nevýznamný.

Vlivy na půdní fond

V posuzovaném území je evidováno 212,75 ha zemědělské půdy, což představuje cca 56,14 % jeho výměry (data ÚHDP 2019). Pokud budeme považovat půdy zařazené do I. a II. třídy ochrany za nadprůměrně kvalitní, lze konstatovat, že cca 8,3 % území obce má nadprůměrnou kvalitu.

Tabulka 8: Zábory zemědělského půdního fondu

(zdroj: Odůvodnění návrhu změny č. 2 územního plánu Zavidov, upraveno)

Číslo lokality	Způsob využití plochy	Celkový zábor ZPF [ha]	Zábor ZPF podle tříd ochrany [ha]					Investice do půdy [ha]
			I.	II.	III.	IV.	V.	
Z2.1	Plochy výroby a skladování - zahradnictví	1,5568	0,0353			1,5215		1,2239
Z2.2	Plochy bydlení – venkovského charakteru	2,2524			0,5035	1,7489		
Z2.3	Plochy výroby a skladování – výroba a sklady	1,1524			1,0386	0,1138		
Z2.4	Plochy bydlení – venkovského charakteru	1,1860			0,9411		0,2449	
Zábory ZPF celkem		**6,1476**	**0,0353**		**2,4832**	**3,3842**	**0,2449**	**1,2239**

Návrhem změny územního plánu nedojde k záboru PUPFL, do ochranného pásma lesa větší měrou zasahují plochy Z2.3 a Z2.4.

Celkový vliv na půdy je hodnocen jako málo významný.

Vlivy na vody

Všechny nezastavěné plochy, vodní plochy a přírodní prvky ovlivňují nezastupitelným způsobem vývoj mikroklimatu v dané oblasti. Proto je nutné všechny lokality, na kterých bude realizována zástavba, kompenzovat mj. vhodným doplněním systému sídelní i krajinné zeleně. Návrh změny územního plánu vymezuje dílčí plochy, kompenzace v podobě ploch změn v krajině nenavrhuje, je řešeno nastavení koeficientu míry využití pozemku (podíl zpevněných a zastavitelných ploch a ploch zeleně).

Odpadní vody z navrhovaných ploch mají být svedeny na severozápadní okraj sídla, kde budou zaústěny do nové čistírny odpadních vod (plocha T1 v platném ÚP).

Realizací lokalit dojde k narušení retence vlivem navýšení zastřešených a zpevněných ploch. Návrh změny územního plánu stanovuje zásady a podmínky pro realizaci nové zástavby tak, aby nedošlo ke zhoršení odtokových poměrů v řešeném území, např. likvidace dešťových vod na soukromých pozemcích bude prioritně zajištěna vsakem na vlastním pozemku.

Celkový vliv na vody je hodnocen jako málo významný.

Vlivy na hmotné statky a kulturní dědictví

Hmotné statky a kulturní dědictví jsou popsány v kapitole č. 3: Území historického, kulturního nebo archeologického významu.

Pro veškerou stavební činnost nebo terénní úpravy se vztahuje ustanovení § 22, odst. (2) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, tzn., že při zásahu do území musí být proveden záchranný archeologický průzkum.

Vlivy jsou hodnoceny jako nevýznamné.

Vliv na produkci odpadů

Posuzovaná územně plánovací dokumentace bude mít vliv na odpadové hospodářství obce, dojde k nárůstu množství komunálních odpadů.

Vliv na produkci odpadů je rovněž hodnocen jako málo významný.

Vliv na horninové prostředí

Vlivy na horninové prostředí jsou hodnoceny jako nulové.

Vlivy na krajinu

Na základě hodnoty koeficientu ekologické stability lze nahlížet na řešené území jako na území intenzivně využívané, v souvislosti s realizací lokalit v posuzované dokumentaci dojde ke snížení koeficientu. S ohledem na rozsah zastavitelných ploch vymezených v platném ÚP a jejich velmi pozvolné využívání a zamezení rozrůstání sídla do volné krajiny je doporučeno plochu Z2.2 nevymezovat jako plochu zastavitelnou, ale pouze jako plochu územní rezervy, využitelnou po zastavění vhodnějších ploch pro bydlení. Ochrana krajiny je jedním z cílů územního plánování definovaných ve stavebním zákoně (§ 18, odst. (4)) či v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje (článek (07), písm. b) - soustředit se zejména na vyvážené a efektivní využívání zastavěného území a zachování funkční a urbanistické celistvosti sídel, tedy zajišťovat plnohodnotné využití ploch a objektů v zastavěném území a preferovat rekonstrukce a přestavby nevyužívaných objektů a areálů v sídlech před výstavbou ve volné krajině, vyšší procento volné zeleně v zastavěném území).

Vlivy na krajinu jsou hodnoceny jako negativní, pro jejich zmírnění je navrženo opatření pro plochu Z2.2.

Vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů

Kumulativní (hromadný) vliv - je dán součtem vlivů stejného druhu z různých zdrojů stejného druhu, přičemž při posuzování jednotlivých zdrojů izolovaně by takový vliv nemusel být shledán.

Synergický (společný) vliv - vzniká působením vlivů různého druhu na danou složku životního prostředí.

Kumulativními a synergickými vlivy tak lze rozumět účinky vzniklé v důsledku hromadného nebo společného působení. Rozdíl mezi oběma pojmy v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí je možno demonstrovat následovně: kumulativní (hromadný vliv) je dán součtem vlivů stejného druhu, např. více menších zdrojů oxidu dusičitého z dopravy umístěných blízko sebe způsobí významný vliv na ovzduší „nahromaděním“ těchto emisí, přičemž při posuzování jednotlivých zdrojů izolovaně by takový vliv nemusel být shledán. Synergický (společný) vliv vzniká působením vlivů různého druhu a je od těchto vlivů odlišný, např. současné působení vícero zdrojů různých emisí (průmyslové objekty, povrchové doly, automobilová doprava, letecká doprava) může mít za následek např. kombinované vlivy na lidské zdraví, tento druh vlivů je však velmi těžce měřitelný.

Zdrojem kumulativních a synergických vlivů je prostorová koncentrace navrhovaných aktivit v prostorově omezené části řešeného území.

Míra podrobnosti hodnocení jednotlivých vlivů odpovídá míře podrobnosti, v jaké je daná část (jev, záměr) v rámci koncepce definována nebo vymezena.

Dle Metodiky vyhodnocení vlivů PÚR ČR a ÚPD na životní prostředí má část hodnocení kumulativních a synergických vlivů za úkol shrnout závěry vyhodnocení provedeného především při hodnocení rozvojových ploch a koridorů v předchozích krocích SEA se zaměřením právě na kumulativní a synergické vlivy. S ohledem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. 1Ao 7/2011-526 musí být obsahem tohoto shrnutí:

- výčet nejvýznamnějších případů zjištění kumulativních a synergických vlivů,
- identifikace dotčených složek životního prostředí (jevů, charakteristik),
- územní identifikace těchto vlivů,
- učinění závěru, zda jsou dopady akceptovatelné, případně za jakých podmínek,
- vymezení kompenzačních opatření, resp. opatření k eliminaci nebo omezení těchto vlivů.

Vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů územně plánovací dokumentace lze z hlediska jejich působení rozdělit v zásadě na následující typy:

Složkové vlivy – tj. vlivy jednotlivých ploch na jednu složku životního prostředí, popis složek viz kapitola 3. S ohledem na to, že působí na jednu složku území, jsou považovány tyto vlivy v principu za „kumulativní“.

Prostorové vlivy – vlivy vzniklé koncentrací navrhovaných ploch a koridorů (= záměrů) na prostorově omezené části řešeného území. Ze své povahy mohou být tyto vlivy jak „kumulativní“, tak „synergické“.

Pro vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů byly vzaty v úvahu všechny relevantní plánované záměry v území bezprostředně souvisejícím s řešenou změnou.

Kumulativní vlivy tak byly identifikovány u vlivů na vody (ovlivnění povrchového odtoku), vlivy na půdy (zábor ZPF), krajinu a vlivy spojené s dopravou. Popis těchto vlivů a jejich řešení viz předchozí text.

Předkládaná koncepce územního plánu nebude mít při spolupůsobení vlivů rozvojových ploch se zohledněním ploch v území již stabilizovaných významně negativní vliv na životní prostředí a zdraví obyvatel, za předpokladu uplatnění opatření a podmínek využití ploch, jež vyplynuly ze SEA.

7. POROVNÁNÍ ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH KLADNÝCH A ZÁPORNÝCH VLIVŮ PODLE JEDNOTLIVÝCH VARIANT ŘEŠENÍ A JEJICH ZHODNOCENÍ. SROZUMITELNÝ POPIS POUŽITÝCH METOD VYHODNOCENÍ VČETNĚ JEJICH OMEZENÍ

Varianty

Návrh změny č. 2 územního plánu Zavidov je předložen v jedné aktivní variantě.

Při porovnání s variantou nulovou pro celé území bychom dospěli k tomu, že nerealizace územního plánu by znamenala absenci záboru ZPF, zásahu do krajiny a ovlivnění odtokových poměrů.

Popis použitých metod

Úroveň zpracování vyhodnocení vlivů územního plánu je strategická, nikoliv projektová. Vyhodnocení vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví je přizpůsobeno této skutečnosti, zabývá se tak spíše identifikováním předpokládaných vlivů spojených s realizací ploch a územního plánu jako celku, a to z pohledu stávající i navrhované situace. Detailnější posouzení bude předmětem dalších stupňů posouzení vlivů na životní prostředí (např. proces EIA, územní řízení).

I s ohledem na výše uvedené se v průběhu zpracování této dokumentace nevyskytly takové problémy při shromažďování požadovaných údajů resp. nedostatky ve znalostech, které by znemožňovaly formulaci závěrů. Úroveň dostupných informací je pro účely vyhodnocení koncepce z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví přijatelná.

8. POPIS NAVRHOVANÝCH OPATŘENÍ PRO PŘEDCHÁZENÍ, SNÍŽENÍ NEBO KOMPENZACI VŠECH ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH ZÁVAŽNÝCH ZÁPORNÝCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Posuzován je návrh změny využití území obce Zavidov oproti současnému stavu. Na základě prověření předloženého návrhu změny č. 2 územního plánu Zavidov z hlediska předpokládaných vlivů na životní prostředí byly vyvozeny tyto návrhy a doporučení (zdůvodnění viz kapitola 6. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhované územně plánovací dokumentace).

Ochrana přírody a krajiny

- plocha Z2.2 - nevymezovat jako plochu zastavitelnou, ale pouze jako plochu územní rezervy, využitelnou po zastavění vhodnějších ploch pro bydlení.

Ochrana zdraví obyvatel

- není navrhováno žádné opatření

Případná další opatření mohou být navržena v rámci projednávání záměrů resp. související projektové dokumentace a dokumentace hodnocení vlivů na životní prostředí. Je předpokládáno dodržování všech zákonných předpisů na ochranu jednotlivých složek životního prostředí.

9. ZHODNOCENÍ ZPŮSOBU ZAPRACOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH CÍLŮ OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ DO ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE A JEJICH ZOHLEDNĚNÍ PŘI VÝBĚRU VARIANT ŘEŠENÍ

Zhodnocení způsobu zapracování uvedených cílů shrnuje tabulka č. 1. Návrh změny č. 2 územního plánu Zavidov je předložen v jedné aktivní variantě.

10. NÁVRH UKAZATELŮ PRO SLEDOVÁNÍ VLIVU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Sledování vlivu územně plánovací dokumentace na životní prostředí vychází z požadavku § 10, písm. h) zákona č. 100/2001 Sb., z něhož vyplývá, že její předkladatel je povinen zajistit sledování a rozbor vlivů schválené územně plánovací dokumentace na životní prostředí a veřejné zdraví. Pokud zjistí, že její provádění má nepředvídané závažné negativní vlivy na životní prostředí nebo veřejné zdraví, je povinen zajistit přijetí opatření k odvrácení nebo zmírnění takových vlivů, informovat o tom příslušný úřad a dotčené správní úřady a současně rozhodnout o změně územně plánovací dokumentace.

Územní plány obecně se liší od většiny ostatních koncepcí tím, že neobsahují exaktně formulované a kvalifikované cíle a z nich vyplývající opatření k jejich dosažení. Dle § 43, odst. (1) zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, „územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen "urbanistická koncepce"), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen "plocha přestavby"), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů“.

Pro kontrolu výběru konkrétních projektů (záměrů) v jednotlivých plochách a koridorech lze využít níže uvedených indikátorů, jejichž zdrojem je Informační systém statistiky a reportingu, provozovatelem je pro Ministerstvo životního prostředí ČR Česká informační agentura životního prostředí (CENIA) (http://issar.cenia.cz). Jedná se o klíčové indikátory životního prostředí ČR a indikátory ze situační zprávy ke strategii udržitelného rozvoje, snahou bylo vybrat takové, které je možno alespoň orientačně kvantitativně vyhodnotit, cílem jejich sledování je vyhodnocení míry přispění ÚPD k plnění cílů environmentálního pilíře udržitelného rozvoje. Další indikátory lze pak čerpat ve strategických dokumentech ochrany životního prostředí přijatých na národní a regionální úrovni.

Tabulka 9: Výběr indikátorů navrhovaných pro sledování vlivu územně plánovací dokumentace na životní prostředí

(zdroj: Informační systém statistiky a reportingu, MŽP ČR – CENIA, http://issar.cenia.cz)

Vybrané klíčové indikátory životního prostředí ČR
Překročení imisních limitů pro ochranu lidského zdraví
Překročení imisních limitů pro ochranu vegetace
Znečištění vypouštěné do povrchových vod
Podíl obyvatel připojených na kanalizaci a čistírny odpadních vod
Suburbanizace a využití území
Plocha ekologicky obhospodařované zemědělské půdy
Celková produkce odpadů
Produkce komunálního odpadu
Hluková zátěž
Vybrané indikátory ze situační zprávy ke strategii udržitelného rozvoje – II. Environmentální pilíř: ochrana přírody, ŽP, přírodních zdrojů a krajin, environmentální limity
Podíl ekologického zemědělství

11. NÁVRH POŽADAVKŮ NA ROZHODOVÁNÍ VE VYMEZENÝCH PLOCHÁCH A KORIDORECH Z HLEDISKA MINIMALIZACE NEGATIVNÍCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Návrh požadavků na rozhodování v jednotlivých plochách z hlediska minimalizace negativních vlivů na životní prostředí je uveden v kapitole 8. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí.

12. NETECHNICKÉ SHRNUTÍ VÝŠE UVEDENÝCH ÚDAJŮ, ZÁVĚR

Návrh změny č. 2 územního plánu Zavidov vymezuje 4 zastavitelné plochy, jsou řešeny dílčí změny a doplnění oproti platnému ÚP.

V posouzení jsou vyhodnoceny jednotlivé požadavky na změnu využití z pohledu toho, jakým způsobem mohou změny v území ovlivnit jednotlivé složky životního prostředí a zdraví obyvatel (např. zábor půdy, vliv na akustickou situaci, apod.).

Ochrana životního prostředí má z hlediska prevence k dispozici dva základní nástroje. Konkrétní záměry jsou na úrovni územního řízení posuzovány procesem EIA. Zjednodušeně řečeno jsou vyhodnocovány předpokládané parametry vlivu připravované investice na jednotlivé složky životního prostředí. Druhý nástroj představuje posuzování koncepcí z hlediska jejich vlivů na životní prostředí. Stavební zákon č. 183/2006 Sb. začlenil od 1. 1. 2007 posuzování vlivu koncepcí na životní prostředí jako součást Vyhodnocení vlivu územně plánovací dokumentace na udržitelný rozvoj území. Cílem posouzení je vyhodnotit vyváženost tří pilířů udržitelného rozvoje, tj. pilíře environmentálního, hospodářského a sociálního.

Předkládaná zpráva se týká environmentálního pilíře. Stavební zákon předepsal rámcový obsah jeho posouzení, který je v předchozí části naplněn. Jednotlivé požadavky dle návrhu změny územního plánu jsou vyhodnoceny, následuje souhrnné vyhodnocení vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví.

Lze konstatovat, že požadavky na změnu způsobu využití území oproti současnému stavu jsou z hlediska vlivů na životní prostředí téměř ve všech případech přijatelné. Pro předcházení, snížení nebo kompenzaci zjištěných nebo předpokládaných negativních vlivů na životní prostředí jsou navržena opatření, jež by měla být promítnuta do dalších etap pořizování územně plánovací dokumentace. Tato opatření jsou specifikována v kapitole 8 tohoto vyhodnocení.

SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

Obrázek 1: Správní území obce Zavidov v topografické mapě 5
Obrázek 2: Oblast s překročením imisního limitu roční průměrné koncentrace benzo(a)pyrenu 10
Obrázek 3: Oblast s překročením imisního limitu přízemního ozonu za tříleté období (2015 – 2017) 10
Obrázek 4: Katastrální území s vymezenými prvky ÚSES 14
Obrázek 5: Migrační koridor v řešeném území 16
Obrázek 6: Hranice oblastí krajinného rázu v řešeném území 17
Obrázek 7: Třídy ochrany zemědělské půdy v řešeném území 25
Obrázek 8: Ohrožení půd vodní erozí v řešeném území 25
Obrázek 9: Ohrožení půd větrnou erozí v řešeném území 26
Obrázek 10: Poddolovaná území v k. ú. Zavidov 27
Obrázek 11: Mapa radonového indexu geologického podloží 28
Obrázek 12: Lokalita UAN II v řešeném území 29
Obrázek 13: Skládka Zavidov 30
Obrázek 14: Plochy řešené změnou č. 2 ÚP Zavidov 33

Tabulka 1: Vztah návrhu změny č. 2 územního plánu Zavidov a vybraných koncepcí a cílů ochrany životního prostředí na krajské úrovni 7
Tabulka 2: Klimatické charakteristiky oblasti 9
Tabulka 3: Sčítání dopravy 2016 v zájmovém území 11
Tabulka 4: Krajinné typy v řešeném území 20
Tabulka 5: Koeficient ekologické stability 23
Tabulka 6: Výměra druhů pozemků dle ÚHDP 23
Tabulka 7: Podíl tříd ochrany zemědělské půdy 24
Tabulka 8: Zábory zemědělského půdního fondu 36
Tabulka 9: Výběr indikátorů navrhovaných pro sledování vlivu územně plánovací dokumentace na životní prostředí 42